1893 — 1973
80
pokib
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St
Jersey City N.J. 07303
(201) 434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
(212) BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArclv 7-5337

РІК LXXX. Ч. 9. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 16-го СІЧНЯ 1973 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK TUESDAY, JANUARY 16, 1973 No. 9. VOL. LXXX.

ПРОФ. ЄВГЕН ВЕРТИПОРОХ — ПРЕЗИДЕНТ ГОЛОВНОЇ РАДИ НТШ І ГОЛОВА НТШ КАНАДИ, — ПОМЕР У ТОРОНТІ

Сл. п. Професор д-р інж. Євген Вертипорох

Торонто. — У п'ятницю 12 січня ц. р. о год. 10-ій ранку тут помер на 76-му році життя від серцевої атаки відомий український хемік — президент Головної Ради Наукових Товариств ім. Шевченка і голова НТШ Канади проф. д-р Євген Вертипорох, дійсний член НТШ з 1934-го року, професор УВУ. Покійний, народжений 17 квітня 1898 року в селі Липики Королівські в Західній Україні, в родині народних вчителів, закінчив навчання в Академічній Гімназії у Львові 1916 року і з 1918 до 1920 року брав участь у Визвольних Змаганнях, як чотар і командант Саперської сотні V Сокальської Бригади, яка входила до 1-го Корпусу УГА. В 1922-1926 роках студіював хемію у Вищій Політехнічній Школі в Данцігу, здобуваючи в 1926 р. диплом інженера і в 1939 р. докторат з інженерії. В 1926-1934 роках був асистентом при катедрі органічної хемії і технології на Політехніці в Данцігу. В 1934 році був обраний на дійсного члена Наукового Товариства ім. Шевченка із Природничо-Математично-Лікарської Секції цього Товариства. В 1935-1941 роках працював керівником науково-дослідної лябораторії у фірмі Магістер Кляве у Варшаві і весною 1942 року був покликаний на викладача неорганічної хемії в Державних Медичних Інститутах у Львові. Водночас із цим виконував обов'язки декана фармацевтичного відділу та викладав фармавцетичну хемію до 1944 року. Виемігрувавши в 1944 році в Німеччину, був іменований 1946 року на професора в медичному факультеті в УНРРА Університеті й на викладача неорганічної, органічної і фармавцетичної хемії. Весною 1947 року перейшов до Українського Технічно-Господарського Інституту (УТГІ) й очолив, як декан, заснований ним же Фармацевтичний Факультет. Після переїзду до Канади, в жовтні 1948 року, працював хеміком-дослідником в одній із торонтонських фармацевтичних фірм й опісля, як науковий асистент у Медичній Дослідній Лябораторії Торонтонського Університету. В 1956 році був найменований на професора хемії в Технологічному Інституті Раерсона у Торонті і водночас із цим на звичайного професора Українського Вільного Університету у Мюнхені. З 1949 року очолив, як голова, Наукове Т-во ім. Шевченка в Канаді і в 1963 році був обраний на Генерального Секретаря Головної Ради Наукових Товариств імени Шевченка і 1970 року на її Президента. Був автором понад тридцять наукових праць і досліджень українською, німецькою, польською й англійською мовами. Покійний осиротив дружину інж. Леоніду та дві доньки Христину і Божену. Похорон сл. п. проф. д-ра інж. Євгена Вертипороха відбудеться в суботу 20 січня ц. р. в Торонті.

На вістку про несподівану смерть сл. п. проф. д-ра Євгена Вертипороха генеральний секретар Головної Ради НТШ проф. Василь Стецюк скликав у суботу 13 січня ц. р. жалобне засідання членів Головної Ради НТШ, щоб скласти пошану заслуженому Покійникові й обговорити справу участи в Його похороні. Відбулося засідання в приміщенні НТШ ЗСА в Ню Йорку. Присутні вислухали доповідь проф. В. Стецюка про життя й наукову та громадську діяльність Покійного та коротку характеристику Його науково-дослідної діяльности, що її подав проф. Микола Зайцев, директор Хемічно-біологічно-лікарської Секції НТШ.

У 80-РІЧЧЯ „СВОБОДИ"

ЗАКЛИК ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Цього 1973-го року, в дні 15-го вересня, сповниться ВІСІМДЕСЯТ РОКІВ з того часу, як на американській землі, в надгудсонському місті Джерзі Ситі, появилося перше число української „Свободи".

Уже в четвертому виданні цього майбутнього органу Українського Народного Союзу та Американської України, основоположник і перший редактор „Свободи" о. Григорій Грушка в статті: „НАМ ТРЕБА НАРОДНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ" писав і закликав: „Як для риби потрібна вода, як для птаха крила, як голодному хліб, як кожному з нас потрібне повітря, так само для нас тут, розсіяних українців, треба народної організації, треба такого братства, такого всенародного об'єднання, до якого кожний українець, де б він не був, як далеко він не жив би, повинен до того братства, до тієї великої української родини-сім'ї належати. Один чоловік не всилі піднести важкий камінь, але коли візьметься до нього три або чотири чоловіки, камінь буде скоро двигнений..."

Це було те слово, яке кілька місяців пізніше, бо вже 22-го лютого наступного 1894-го року, сталося ділом, як того дня в місті Шамокіні в Пенсильвенії створено Український Народний Союз, першу українську народногромадську установу на американській землі, яка в наступному 1974-му році відзначатиме своє 80-річчя.

Сторінки історії кожного із цих 80 років можуть послужити переконливим доказом того справжнього благословення долі, що ним була поява „Свободи" та створення з її ініціятиви Українського Народного Союзу. Немає бо події, немає жадної успішної акції для добра українців в Новому Світі та на допомогу в змаганнях українського народу в Старому Краю, до яких Український Народний Союз та його орган „Свобода" часто рішально не причинилися б. Подій цих і акцій забагато, щоб називати хоч би тільки найважливіші з них. Як у минулому 1972-му році УНСоюз і „Свобода" словом і ділом негайно зареагували на нові переслідування окупаційним режимом інтелектуалістів в Україні, як негайно словом і ділом — видатною пожертвою — відгукнулись на недолю потерпілих від повені українців в стейтах Пенсильвенії і Ню Йорку, як словом і ділом піддержали акцію збірки фондів на Центр Українських Студій в Гарварді, як словом і ділом піддержували кожну іншу добру справу, так і кожного із минулих 80 років УНС і „Свобода" по своїй найкращій волі і спроможності виконували заповіт і мету своїх основоположників, „двигаючи важкий камінь" розвитку нашої власної громади та допомагаючи рідному народові в його змаганнях до волі і незалежности, даючи при цьому підкреслюваний найвищими репрезентантами вклад у всебічний розвиток З'єднаних Стейтів Америки, які за три роки відзначатимуть 200-річчя своєї незалежности.

Сьогодні, у 80-річчя своєї безперервної появи, „Свобода" є найстаршим українським пресовим органом у світі. Ті часописи, що перед нею появлялися на рідній землі, безпощадно нищили і припиняли кожночасні окупанти. Повних 80 років „Свободи" та її безперервної служби своїй громаді, своєму народові і його правді, спонукують нас проголосити цей 1973-ій рік ЮВІЛЕЙНИМ РОКОМ „СВОБОДИ". Гаряче закликаємо всіх її читачів та всіх членів Українського Народного Союзу збільшити в цьому ювілейному році „Свободи" свої зусилля для здійснення заповітів її основоположників: відданої служби українській справі і українській правді та об'єднання всіх українців в Новому Світі в братній сім'ї Українського Народного Союзу, щоб спільними силами і збільшеними ресурсами кувати кращу долю та світле майбутнє для нашої громади і для нашого українського народу!

Джерзі Сити, Н. Дж., січень 1973.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Ратифікація конституційної поправки про рівні права не цілком певна

Вашингтон. — Ще кілька місяців тому ніхто не сумнівався в тому, що поправка до Конституції про рівні права чоловіків і жінок, буде ратифікована стейтами без серйозніших перешкод. Сьогодні на тому відтинку багато дечого змінилося, бо у висліді широкої кампанії противників такої поправки легіслятури окремих стейтів виявляють опозицію до проєкту поправки, яка була схвалена Конгресом в минулому році. Противники поправки відвигають два аргументи, заявляючи, що поправка про рівні права чоловіків і жінок автоматично зобов'язуватиме жінок до військової служби на рівні з чоловіками, а також, що у висліді поправки втратять силу закони, які вимагають від чоловіків матеріяльно забезпечувати родини. Для ратифікації зазначеної поправки до Конституції потрібно ще погодження 16 стейтів. У кампанію за і проти поправки включені в першій мірі жінки.

Кіссінджер звітував Ніксонові про свої наради в Парижі; ген. Гейґ відлетів до В'єтнаму

Вашингтон. — Асистент президента Ніксона Генрі Кіссінджер, який вів затяжні засекречені переговори з в'єтнамськими комуністами про замирення у В'єтнамі, заявив в минулу суботу 13 січня у Парижі, що він перевів „дуже докладні й дуже корисні" розмови з делегатом Північного В'єтнаму Ле Дуком То, і що він негайно відлітає до Америки, щоб звітувати про це президентові Ніксонові, від якого буде залежати рішення щодо дальших кроків у цій справі. Так само з комуністичного боку заявлено, що „зроблено деякий поступ" в переговорах про замирення. Кіссінджер прилетів в суботу пізнім вечором до Вашинґтону, де до його літака всів колишній найближчий співробітник, тепер заступник шефа штабу Армії генерал Александер Гейґ і вони обидва відлетіли на Флориду, до Кі Біскейн, де перебував Президент. Там негайно, після 1-ої години ночі, Кіссінджер мав понад одногодинну розмову з Президентом, яка продовжувалась наступного дня, в неділю 14 січня. В той сам день з доручення Президента відлетів ген. А. Гейґ до столиці Південного В'єтнаму Сайґону, щоб поінформувати президента Південного В'єтнаму Нґуєна Вана Тієу: щоб дістати ще його згоду на осягнене порозуміння, чи взагалі дізнатися про його реакцію. З південно-в'єтнамського боку заявлено поважний скептицизм щодо поступок, які зробили комуністи, але докладно про суть переговорів Кіссінджера з в'єтнамськими комуністами, що їх він вів впродовж 6-ох днів у минулому тижні, разом у 35-ох годинах, нічого не сказано. Ле Дук То залишився у Парижі і Кісінджер заявив, що стоятиме з ним у тісному контакті „привичним шляхом". Так само залишився там американський дипломат Вілліям Сулліван, який продовжує засекречені переговори про технічні подробиці перемир'я. Всупереч попереднім песимістичним голосам — американська й міжнародна преса раптом знову принесла оптимістичні голоси про буцім-то недалеке перемир'я у В'єтнамі.

КОРОТКІ ВІСТКИ

Понеділок, 15-го сізня 1073

ПРЕЗИДЕНТ РИЧАРД НІКСОН СКОРО МАТИМЕ новий літак типу „Боінґ 707". Його вже випробовували різні пілоти, а останньо тим літаком летів дорадник Президента Кіссінджер до Парижу. Літаком пілотує особистий летун Президента полковник Ралф Абертаззі, який має остаточно визначити, чи літак цілковито безпечний, і тоді ним буде літати през. Ніксон.

ВЕЛИКІ АВТОБУСИ ЗАГАЛЬНО ВВАЖАЮТЬ безпечними для подорожей, але і з ними трапляється лихо. Автобус лінії „Грейгаунд" з Ню Йорку до Маямі скотився з дороги й перевернувся біля Смітфілду. У висліді 3 пасажири загинули, 30 були поранені. Припускають, що шофер — заснув.

У СКОТТСДЕЙЛІ В АРІЗОНІ ЗАКІНЧИЛАСЯ РОЗПРОДАЖА рідкісних старовинних речей. Між ними продано й особисте авто диктатора Гітлера за 153 000 долярів. Те авто марки „Мерцедес-Бенц" з 1940-го року купив представник Пенсильвенійського розвагового парку, як атракцію для відвідувачів.

ПЕРЕД ВІЙСЬКОВИМ ТРИБУНАЛОМ У ГРЕЦІЇ ВІДПОВІДАТИМУТЬ 13 цивільних осіб, обвинувачених у змові, щоб виконати різні злочини, між ними — схопити американського амбасадора Генрі Таску. Головним обвинуваченим є 26-річний Статіс Панагуліс, що його старший брат сидить у в'язниці за спробу перевести атентат проти прем'єра Георга Пападопульоса. Між обвинуваченими є теж молода італійка з „лівого" табору, Льона Кавілья.

З ТАЇ (СІЯМУ) ВИДАЛЕНО двох молодих американських туристів за зневаження статуї Будди. Один з них, 20-тирічний Джозеф Волл, мормон з Ютагу, виліз в одній буддистській святині на голову статуї Будди, а його товариш Кімбал Лярсен фотографував його. Обидва відсиділи за те по 6 місяців в'язниці, після чого наказано їм негайно виїхати.

ЕКЗЕКУТИВА СВІТОВОЇ РАДИ ЦЕРКОВ ЗВЕРНУЛАСЯ з закликом до всіх Церков в Америці „зробити все в їхній силі", щоби запротестувати проти американських налетів проти Північного В'єтнаму. Світова Рада Церков, яка об'єднує різні православні й протестантські Церкви, між ними й московську Православну Церкву в СССР, віддавна стояла під впливом комуністів і їх симпатиків.

Американські жиди мають збільшити допомогу Ізраїлеві

Ню Йорк. — Жидівські кола інформують, що уряд Ізраїля запросив на конференцію лідерів жидівської американської громади, на якій мали б бути обмірковані поточні фінансові потреби ізраїльської держави. Така конференція запланована під кінець січня в Ізраїлі. Запрошення на конференцію вийшли за підписом Ґольди Меїр, прем'єра Ізраїля. За інформаціями, що їх подав Лев Верштайн, екзекутивний віце-президент Організації Ізраїльських Бондів, ізраїльський уряд звернувся до американських жидів з вимогою про збільшення допомоги, враховуючи „пекучу потребу збільшити економічний потенціял Ізраїля, щоб могти абсорбувати щораз то більше число іміґрантів з Совєтського Союзу в цьому році". Жидівські чинники сподіваються, що в цьому році до Ізраїля прибуде не менше як 35,000 совєтських жидів, для яких треба буде подбати про належне забезпечення. Прибутки з дотеперішнього продажу ізраїльських бондів відведено на економічну розбудову Ізраїлю. У запланованій конференції візьме участь біля 160 жидівських американських лідерів.

Збільшуються кошти лікування в ЗСА

Вашингтон. — За даними Американської Асоціяції Лікарень кошти ліжка в американській лікарні в 1972 р. перевищували суму 100.00 дол. денно, досягаючи рекордові суми 105.30 дол., тобто вдвоє більше як були кошти за таке ліжко перед шести роками. Зазначена сума включає кошти кімнати, харчування, піклування і лябораторійні кошти. Це пересічні кошти, однак, не віддзеркалюють фактичного стану, бо окремі лікарні мають набагато вищі денні ставки, залежно від хвороби і необхідної медичної опіки. В деяких лікарнях оплати є понад $200.00 денно. Враховуючи збільшення коштів медичної опіки, президент Ніксон, як відомо, продовжив на цьому відтинку контролю цін і платень. Речники Асоціяції заявляють, що збереження контролі цін на відтинку медичного обслуговування матиме негативний вплив на рівень цього обслуговування. Загальні лікарні в ЗСА нараховують під теперішню пору 1.8 мil. працівників, затруднених цілоденно і 500,000 — затруднених частинно. Понад 60% всіх коштів є зв'язані з заробітними платнями. Упродовж 1972 року американці провели у лікарнях 233 мільйонів днів.

Ґолда Меїр нараджується з Папою Павлом про святі місця у Палестині

Рим. — Ізраїльський прем'єр Ґолда Меїр відлетіла в минулу неділю 14 січня ц. р. після двох днів перебування на конґресі Соціялістичного Інтернаціоналу у Парижі до Риму, де наступного дня мала бути на авдієнції у Папи Павла VI. Це перші відвідини ізраїльського прем'єра у Папи римського, — бо ізраїльський міністер закордонних справ Абба Ебан відвідував уже його. За твердженням газет — Папа запросив Ґолду Меїр, щоб безпосередньо переговорити з нею правний статус святих для християн, мусульман і жидів місць у колишній Палестині, тепер під владою Ізраїлю. Папа нераз висловлювався за признання Єрусалимові спеціяльного міжнародного статусу. Йорданія наполягає на зворот їй східньої частини Єрусалиму, як теж східньої частини території над Йорданом, окупованих Ізраїлем у червневій війні 1967 року. Ізраїль рішуче вимагає, що Єрусалим має залишитись неподільною цілістю під суверенною владою ізраїльської держави, але з вільним доступом до святих місць людей всіх дотичних віровизнань. Очевидно, можна припускати, що в розмові Папи з Ґолдою Меїр буде також мова про шанси замирення на Близькому Сході.

Совєтський режим дозволив Жоресові Медведєву виїхати до Англії

Москва. — Відомий совєтський дисидент учений біолог Жорес А. Медведєв, колишній в'язень совєтських психіятричних лікарень й автор опублікованих закордоном репортажів про умови перебування в цих закладах, одержав — згідно з інформаціями його приятелів — дозвіл від совєтської влади на виїзд для однорічних студій у Лондоні в Англії. Жорес А. Медведєв буде уже другим із совєтських дисидентів, які одержують дозвіл на виїзд із СССР. В грудні минулого року совєтський режим дозволив був виїхати для викладів у ЗСА провідному совєтському дисидентові, засновникові московського комітету оборони прав людини ученому фізикові Валерієві Чалідзе, але ж після його приїзду до ЗСА відібрав йому громадянство. В дисидентських колах у Москві сподіваються, що це саме може статися і з Медведєвим. Жорес А. Медведєв мав би працювати в Національному Інституті для дослідів у Лондоні. Одержав Медведєв дозвіл на виїзд разом із своєю родиною.

Отець д-р В. Кушнір найменований офіцером Ордену Канади

о. прелат д-р В. Кушнір

Вінніпеґ (КУК). — В перед-день Різдва Христового всі щоденники Канади подали на передніх сторінках список визначних канадців, яких відзначено найвищою почестю країни, Орденом Канади, покликуючи 6-ох компаніонів, 21 офіцерів і 40 членів цього ордену.

Поміж відзначеними в цьому році є о. д-р В. Кушнір, почесний президент КУК, якого покликано на офіцера Ордену Канади. Подаючи це відзначення, підкреслено заслуги о. д-ра В. Кушніра як визначного організатора та першого президента Комітету Українців Канади, на чолі якого він стояв близько 30 літ.

Орден Канади встановлено 1967 року з нагоди святкувань 100-ліття Канади і відзначення о. д-ра В. Кушніра за його громадську працю в користь української громади Канади є першим відзначенням того роду в історії Ордену Канади. Приймаючи це відзначення, о. д-р В. Кушнір підкреслив у своєму листі до Секретаріяту Ордену в Оттаві, що це офіційне відзначення рівночасно вшановує вклад усіх українців Канади, зроблений у розбудову країни впродовж останніх 100 років.

Отець Любомир Гузар захистив докторську дисертацію про Слугу Божого Андрея

Отець д-р Любомир Гузар

Рим (ВМ). 15 грудня в Папському Університеті Пропаґанди ім. Папи Урбана захистив докторську дисертацію з святого богослов'я отець Любомир Гузар, священик Стемфордської Єпархії, який від трьох років перебуває в Римі. Темою докторської дисертації молодого священика було: „Екуменічні погляди та діяльність Митрополита Андрея Шептицького". Тема актуальна і надзвичайно важлива, так з уваги на поширений сьогодні екуменічний рух, як і на справу беатифікації Слуги Божого Андрея.

Докторант працював над темою понад два роки, при чому також відвідував необхідні курси, під проводом керівника катедри еклезіології, о. монс. Івана Водопівца, словінця. У цього професора о. Гузар був також асистентом. Докторант у своїй праці використав усі доступні джерела, як також деяку кореспонденцію Митрополита та друковані праці про нього. На підставі цих джерел написав майже тисячасторінкову працю (разом із деякими додатками), яка зробила гарне враження на членів жюрі, які ствердили, що ця дисертація не лише „мульта, сед аутем мультум".

Під час захисної сесії докторант о. Л. Гузар подав коротке резюме своєї праці в стисло викладеній доповіді англійською мовою. (Сама дисертація також написана англійською мовою і так вона появиться друком, що дуже рекомендували усі члени комісії).

У вступних главах своєї праці подав о. Гузар біографічну сильветку Митрополита, зокрема характеризуючи походження, родинну традицію, перехрещення культурних впливів в роді Шептицьких, що все створило вийняткову ситуацію, з якої вийшов майбутній Митрополит, „піонер сучасного екуменічного руху". Отець Гузар вказав на культурні, релігійно-суспільні та на особисті мотиви, які інспірували зацікавлення і діяльність Митрополита в напрямі екуменізму. В дальших главах іде мова про теологічні погляди Митрополита на Церкву, її єдність і зокрема на взаємини з православними. Шептицький виходив з того, що, не зважаючи на розкол в XI ст., Східня і Західня Церкви залишилися правдивими християнськими спільнотами. Властиво, йде-

(Закінчення на стор. 7-ій)

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ПРОФ. ІВАН ВОВЧУК ПРОМОВЛЯТИМЕ В БОФФАЛО НА АКАДЕМІЇ ДЕРЖАВНОСТИ

Боффало. — Місцевий Відділ УККА при співучасти Українських Організацій та Товариств, влаштовує Святочну Академію для відзначення 55-их роковин Української Незалежности та 54-их роковин Української соборности. Головну промову виголосить проф. І. Вовчук з Ню Йорку. В мистецькій частині візьмуть участь: д-р Євген Савчин — баритон, хор „Бурлаки" та молодечі організації міста Боффало. Святочну Академію заплановано на неділю 21 січня 1973 р. на годину 3-тю по полудні в Українському Домі „Дніпро" при вул. 562 Дженені в Боффало. Того ж дня вранці відправлятимуться Богослуження в Українських Церквах міста Боффало в намірені Українського Народу. Едвард Ріґен — голова повіту Ірі та Франк Сеціта — посадник Боффала підпишуть проклямації, проголошуючи день 22 січня Днем Української Незалежности. На міському ратуші маятиме український прапор.

НОВА ЦЕРКВА В БРАЗИЛІЇ

Ріо де Жанейро. — Заходами Василіянських ченців о. М. Стружака і М. Баранюка та при підтримці парафіян у м. Барра Боніта в Бразилії споруджено нову гарну церкву ім. Христа Царя. Проєктував інж. Р. Кулицький, терен під будову подарував Василь Терновський. Новий храм Божий, споруджений з елементами українського стилю, посвятив Владика Йосиф Мартинець, ЧСВВ, в сослуженні отців, про що інформував тижневик „Нова Зоря" з Чикаґа, в числі з 7-го січня.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Скасування контролі цін

Скасування президентом Ніксоном контролі цін і платень для більшости ділянок народного господарства в минулий четвер 11 січня ц. р. перейшло так само несподівано, як заведення тієї контролі 15 серпня 1971 року. В міжчасі ми мали так звану „другу фазу" тієї нової економічної політики, в якій державна контроля була змодифікована, проте по суті і в принципі все ще залишалась. Тепер скасовано Раду Платень і Комісію Цін, які неначе символізували систему державної контролі над цими двома ділянками господарства, від яких головно залежить проблема інфляції. На їх місці залишилась тільки Рада Коштів Прожитку. Касуючи державну контролю, президент Ніксон апелював до приватних продуцентів, працедавців і робітників, щоб вони стосували надалі приватну контролю — і таким своїм обережним підходом до проблеми і платень сприяли зменшенню інфляції.

Якщо проголошення 17 місяців тому замороження цін і платень на три місяці і згодом частинне „відмороження" їх було експериментом, то ще більшим експериментом є повне скасування державної контролі. Правда, Президент залишив собі фіртку для повернення до нової, може ще суворішої, контролі у постаті діючого надалі Акту економічної стабілізації та згаданої вище Ради Коштів Прожитку. Але він і його головний економічний дорадник, секретар скарбу Джордж Шульц, вірять, що в американському суспільстві настав добрий психологічний момент, щоб зберегти власне таку добровільну поміркованість, що вони зарізикували піти на цей новий експеримент.

Чи вони мали рацію — покаже щойно майбутня практика. Нюйоркська біржа зареагувала на цей новий зворот в економічній політиці оптимістично — підвищенням цін акцій. Песимісти пояснюють це егоїстичними надіями великого промислу на збільшені зиски і перестерігають, що треба сподіватися нової хвилі робітничих страйків у боротьбі за вищі платні, що невідхильно відновить спіралю цін і платень, рівнозначну з битим шляхом до зросту інфляції. Президент свідомий цієї загрози, і тому закликає Конгрес до ощадности в бюджеті. Передбачування економічного зросту й зменшення інфляції в минулому році — здійснилися. Тому треба радше прихилитися в сторону оптимістів, що цей новий експеримент буде вдалим.

Рабовласницька закостенілість

Порівняймо дві передові з московської „Правди" — з кінця 1972 року і з початку 1973 року, щоб побачити, що сталось чи має офіційно статись нового в 1973-му році в СССР? Відомо, що кожний організм, якщо не розвивається, починає завмирати. Порівняння передових „Правди" виразно вказують на завмирання штучно створеного конгломерату з підкорених народів, під назвою СССР. Єдиний „прогрес", який там намічається і про який особливо турбується ЦК КПСС — це дальше змішування народів та їх русифікування, отже процес негативний.

Передова „Правди" з 31 грудня 1972 р. зветься „До нових завершень і перемог!" У ній твердиться, що головним висліддом півстолітнього існування СССР є те, що „під керівництвом комуністичної партії, героїчними зусиллями радянських людей збудовано соціялістичне суспільство, забезпечене справжнє рішення національного питання". Далі: „Радянські люди всіх національностей наполегливо змагаються за виконання плянів ленінської партії, вироблених XXIV з'їздом партії програми дальшого економічного, соціяльного і культурного прогресу". Передова закінчується словами: „Хай же третій, вирішальний рік п'ятирічки буде новим великим кроком вперед!" У „Правді" з 2-го січня 1973 року передова зветься „Перед новими межами". У ній вже немає згадок про ювілейні ялинки, а все ясно і просто: „Патріотична повинність усіх трудящих нашої Батьківщини — безнастанно боротися за виконання намічених плянів, бути в лавах учасників всенародного соціялістичного змагання!" і в кінці цілком виразно сказано, що потрібно Москві від закованих народів: „Новий, 1973 рік повинен стати роком ударної праці!"...

Так воно й буде. Буде ударна праця, буде й не ударна. Буде й далі неволя. Але буде також зростати спротив тій неволі. Будуть нові арешти серед поневолених народів, будуть нові відомі й безіменні герої. Усвідомлення свого рабського становища охоплює дедалі ширші прошарки населення в різнонаціональному СССР, а безоглядна русифікаційна політика Москви лише спричиняє збільшення спротиву окупантові.

Іван Поритко

60-РІЧЧЯ ЗБРОЙНОГО ВИСТУПУ УСС-ІВ

У 1974 році припадає 60-річчя збройного виступу Українських Січових Стрільців на боротьбу проти Москви, цього одвічного ворога України. Цю віікопомну подію у новітній добі належить нам гідно відзначити.

Військова формація Українських Січових Стрільців постала під впливом вогненних національних і революційних ідей Тараса Шевченка, Івана Франка, Лесі Українки і виросла з найгарячіших їх бажань, а зокрема з потрясаючих своєю глибиною молитов Т. Шевченка, з яких одна кінчається могутнім акордом: „Встань же, Боже, поможи нам встать на ката знову!" УСС'и були вірними його послідовниками і геройськими виконавцями безсмертного „Заповіту" нашого генія.

Своїм виступом проти Москви патріотична українська молодь завершила той довголітній процес визвольного руху, що, після ліквідації Гетьманщини царською Московщиною, проходив підземною течією майже ціле XIX століття, часом випливаючи з-під землі бурхливим струменем.

Немає тут місця на переказування історії визвольних змагань на сході й заході широкої української землі. Кирило-методіївці в Києві й Українська Трійця у Львові. Тарас Шевченко й Іван Франко та пробудження з політичної летаргії по обох боках „історичної прірви". РУП на сході й „Молода Україна" на заході. Вкінці, з вибухом першої світової війни, Українські Січові Стрільці, підготовані кілька років наперед Січами, Соколами і молодечими напіввійськовими гуртками.

Своїм виступом Січові Стрільці закінчили дотогочасні змагання по обох боках тієї межі, якою відокремлювали нас чужі, і подали руку легендарним лицарям Гетьманщини і великої княжої України. Від того часу в історії України занотовано інший шлях: замість мирного, культурницького змагу за місцеві здобутки, за можливість співжиття в кордонах чужих держав — збройна боротьба за власну самостійну державу, що її проповідували наші національні пророки, про неї раз-у-раз співаємо в нашім національнім гимні.

Започаткована українською молоддю в рядах Легіону УСС в 1914 році збройна боротьба за визволення українського народу безперервно триватиме аж до осягнення її остаточної мети.

За Українськими Січовими Стрільцями прийшли українські військові частини за часів Української Центральної Ради, за тим — Корпус Січових Стрільців, Запорізький Корпус, Синьо та Сірожупанники, далі нові українські формації — Армії УНР, УГА. Всі вони боролися за Самостійну Соборну Україну у важких фронтових боях проти переважаючих ворожих сил аж до вичерпання зброї і фізичних сил, а відтак — у підпільній боротьбі, яку продовжували Українська Військова Організація (УВО), Карпатська Січ, 1-ша Дивізія УНА та Українська Повстанська Армія (УПА). Всі вони пішли в кривавий бій за волю України слідом за Українськими Січовими Стрільцями 1914-1918 рр., засвідчуючи, що Україна не складе зброї, поки не здобуде відновленої в 1917-1919 рр. державної самостійности.

Цю славетну боротьбу започаткували 60 років тому Українські Січові Стрільці, що у всесвітньому катаклізмі намагалися здійснити український н а ц іональний ідеал. За Соборну Україну складали вони свої молоді голови і безсмертними подвигами записали свої імена на скрижалях слави України.

І коли здавлена в жорстоких кайданах червоного московського наїзника Україна неспроможна відзначити тепер так, як належиться, 60-річчя славної події, то українці, що живуть за кордонами кривавої окупації, в умовах вільного світу — повинні відзначити в її імені цей незабутній чин наших УСС'ів.

Рештки живучих ще у вільному світі активних учасників військової формації, згуртованих в Братстві Українських Січових Стрільців, намітили в 1974 р. відзначити 60-річчя їх виступу. Головна Рада Братства УСС при намічене відзначення 60-річчя повідомила всі українські центральні організації і сподівається, що наша спільнота в усіх її скупченнях її роковини належно відзначить.

Кульмінаційним пунктом святкувань 60-річчя буде у вересні 1974 року зустріч УСС'ів з громадянством. Ця загальна збірка УСС'ів буде вже останньою, і вона напевно буде незвичайно зворушливою та сердечною, бож УСС'ів з громадянством завжди сднала велика ідея Самостійности України. Ця ідея ввесь час була і є для них негаснучим вогнем, що огрівав їх життя і їхні ді.

Визначні українці високо оцінювали їх збройний виступ. Наш великий письменник, поет і громадський провідник, Іван Франко, говорив УСС'ам: „Ви є дзеркалом мосї душі й моїх стремлінь".

Заслуга Українських Січових Стрільців не тільки в започаткуванні збройного чину: вони відновили воєцький дух в нашому народі, що вже був зовсім занепав.

Перед славним 60-річчям Братство УСС'ів буде старатися видати 2-ий том „За Волю України", використовуючи багаті, чудом врятовані архівні матеріяли, що є в посіданні Братства і що мають бути доступні всій нашій спільноті, особливо молоді. В порозумінні з нашими музикологами й композиторами будемо старатися перевидати співаник стрілецьких пісень. Наміччені видання можна буде реалізувати, якщо Братство матиме потрібні фонди.

Треба сподіватися, що наша патріотична спільнота допоможе УСС'ам в цій справі. Треба пам'ятати, що ще живучі Усусуси — 75-95-літні старці, і їм конечно треба уможливити відбути останню загальну збірку-зустріч. Допомога нашої спільноти — це буде направді гідний дарунок тим рештам УСС'ів, яким Боже Провидіння дасть можливість цю рідкісну подію відзначити, гідно вшанувавши при тому пам'ять героїв Маківки, Лисоні і ін. подібних.

Панас Феденко

ДУМКИ НА НОВИЙ РІК 1973

(4)

Само собою, уряд царської Росії розумів небезпеку для цілости імперії та її будучности від національного відродження України. Тому малим народам — грузинам, вірменам, татарам, народам Прибалтики, полякам — дозволяли мати пресу в їх мовах, і в народних школах мови цих націй допускали. Українським „світ зав'язаний": навіть переклад Біблії на українську мову заборонено друкувати.

Шляхом царського режиму йде також комуністична диктатура, тільки закриває свої наміри криводушними фразами про „національну державність" Совєтської України та „суверенність". Фактично ж бачимо безоглядну спробу знищити українську національну індивідуальність шляхом депортацій за межі Рідного Краю, колонізацією нашої землі російським елементом, помосковленням шкільництва і (при нагоді) організованим голодом. Але і московські дерева не досягнуть неба... Запізно взялися до народовбивства.

„Слава в вишніх Богу"...

Слова „на землі мир і між людьми добра воля" написані в Євангелії. Майже 2000 років минуло від того часу. Але скільки людської крови пролилося у війнах між народами та в „которах і коромолах" між громадянами різних держав? Не раз війни вибухали „во ім'я Господа Христа" між християнами різних напрямів: при тому кожна сторона вважала за своє право карати інших християн як „сретиків"-відступників від „правдивої віри"... Ще в 1938 році християнська польська поліція руйнувала православні церкви на Холмщині і на Волині... Реєстр беззаконних, нелюдських злочинів, заподіяних іменем Ісуса Назорея від давніх часів і донині, дуже великий. І ці факти навели декого на думку: коли так, то треба шукати іншої релігії, яка могла б задовольнити, заспокоїти душі людей. Відомий англійський історик Арнольд Тойнбі у своїх працях висловлює надію, що людство знайде шлях до поступу в новій релігії. Яка буде та нова релігія, філософ не каже...

Серед української еміграції у примітивній формі завелися „пророки" нової релігії. Один в Англії проповідує поворот українців - русинів до віри в бога Перуна, якому князь Володимир поставив був статую в Києві. Перун мав голову срібну, „а ус злат", як згадує літописець.

Відновитель „перунізму" видав кумедну книжку на славу срібноголового божка, якого князь Володимир, охристившися, звелів кинути в Дніпро: „Встань, Перуне!" Гумористи цитувативмуть цю творчість відновителя нашої „національної релігії".

На жаль, здійснилися слова народної мудрости: „Біда не ходить сама"! В Америці появився інший український „пророк національної віри" — „Оріяни". І дивна річ: він знайшов прихильників, що жертвують на видання баламутної принести щастя „Богом вибісти" дещо на тему християнства з нагоди Різдвяних Свят.

Відомо, що християнство виросло на двох основах: на юдейській вірі в прихід Месії - Визволителя, що має принести щастя „Богом вибраному народові", і на грунті стародавньої грецької філософії стоїків, яку створив Зенон (340-265). Таким чином, християнство переступило межі юдейської національної релігії і стало релігією світовою, для всіх народів. Велику заслугу в тому учинив апостол Павло, римський громадянин і знавець грецької філософії. Апостол Павло написав відомі слова, що для визнавців християнства „нема грека ні юдея, римлянина і скита, а всячеська і во всіх Христос"...

Коли читаєте твори римського філософа Сенеки, що був сучасником апостола Павла, то бачите подібність моральної науки обох. Той факт, що Євангелію написано грецькою мовою (не жидівською), показує міжнародні зв'язки їх авторів: грецька мова була в той час поширена між освіченими людьми Римської імперії від Еспанії і Галлії на Заході аж до Єгипту і Месопотамії та Анкари на Сході.

Ідеї людяности, любови до ближнього є і в Синайських Заповідях і в грецькій філософії. Учителі й адепти християнства старалися поширити ці правила моралі на всіх людей. Що ці правила часто порушуються, вина не християнства, а людської природи, вродженого зла, що живе в серцях людей і часто виривається з-під контролі моральних правил. Церква називає ці відхилення від заповідей Христових гріхом.

Коли довідуємось, що в державній адміністрації відкрито незаконні діла і винуватців знайдено, то з цього не робимо висновку, що треба знищити державу. Те саме з Церквою, до якої належать духовні особи і миряни: через гріхи (незаконні діла) тих чи інших не будемо відкидати високі моральні ідеали християнства.

Хто заперечує християнство і хоче творити нову „національну релігію", мабуть бн пам'ятати, що цим він відкидає тисячолітню українську традицію. Недавно я перечитав „Київський патерик" (Життя святих), перевиданий у Мюнхені з передмовою Дмитра Чижевського і порівняв моральні ідеали печерських подвижників, їх любов до ближнього, поміч убогим, калікам, сиротам, їх культурну творчість, з диким злом, що жило в Україні - Русі під поганськими богами, яким приносили в жертву людей.

Зло жило між людьми і після охрищення. Однак, у душах людських зайшла радикальна зміна. Поганин не знав любови до ближнього і жив лише за свої злочини. А ось літописець оповідає про похід князя Ігоря на половців 1185 р., про його поразку та неволю. Ігор у полоні гірко каявся, казав, що його покарав Бог за те, що він свого часу взяв „на щит" (босм) людність одного міста в Україні і продав у неволю.

Християнство поставило ідею рівности всіх людей перед Вищою Силою, бо всі станіть перед Божий Суд, „і багатий і старчата", як писав Шевченко.

Дехто забуває, що й сучасна демократія має своє коріння в християнстві, зокрема в реформації. Рівність перед Богом люди хотіли здійснити також через політичну рівність на землі. Це була ідея англійських індепендентів (незалежників) у XVII віці. „Нонконформісти" принесли цю ідею і за океан, у Північну Америку: „Бог створив людей рівними"...

Хто відкидає християнство, мусить послідовно зректися і великої культурної спадщини: релігійної музики італійців — Палестрини, Вівальді, Перголезі, Боккеріні, Скарлатті і інших; Иогана Себастіяна Баха, Генделя, Моцарта і т. д.; українців — Бортнянського, Веделя, Лисенка і пізнішого — Леонтовича. Релігійне малярство від Тиціяна, Леонардо з Вінчі, Мурілльо, Веласкеза і до наших Тарасевича, Левицького, Боровиковського треба було б викинути „на смітник історії", а святу Софію в Києві перетворити на збудування пам'ятника Перунові.

А що робити винахідникам „української національної релігії" з Григорієм Сковородою, з його Біблією і „Садом божественних пісень"? „Старчик Варсава" шанував Христа й грецького філософа Епікура, але не поклонявся ніякому Перунові.

Не хотілося мені писати про цю „невіголось" (слова з літопису Нестора), яку пробують ширити винахідники „нової релігії". Між двома світовими війнами пробив також німецький генерал Людендорф, що був деякий час союзником Гітлера. Людендорф хотів відновити давню германську релігію з її богами Вотаном, Тором, Фрейю і іншими. Нехай ініціятори „нової релігії" приймуть це писання, як різдвяний подарунок...

(Кінець.)

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЧОМУ У НАС НЕ ТАК??

Під таким заголовком, тільки з одним знаком питання, появилася стаття Марії Стефанів у „Свободі" з датою 19 грудня 1972 р. В її кінцевому абзаці сказано: „кожен... був би радий почути на це відповідь від когось з наших педагогів чи психологів, чи від людини, що слідкує за духовим розвитком дитини і його формуванням в тутешньому оточенні".

Я не педагог, не психолог і не учитель, я — батько п'ятьох дітей у віці від 10 до 27 років. Діти народжені в Австрії, Німеччині, Бельгії і Канаді. В Канаді почали і закінчили або закінчують здобувати освіту.

Застерігаюсь, що не йдеться тут про самохвальбу: багато наших знайомих може потвердити кожне тут написане слово.

Від найранішого дитинства і по сьогодні наші діти, як вдома, так і поза домом, між собою, з нами, батьками, і знайомими говорять тільки по-українському. В товаристві своїх друзів, українців і не українців, в школі й поза школою між собою теж говорили й говорять по-українському. „Це вже занадто, це не культурно", — може скаже дехто. І в цьому частинно наша проблема.

Покищо тільки четверо наших дітей одружені і всі пари чисто українські. В їхніх молодих родинах тільки українська мова. Дякувати Господеві, можемо похвалитись вже чотирма внученятами від 3-ох тижнів до 3-ох років віком. І ця трирічна дівчинка говорить тільки по-українському. Нема „окей" — „так" скаже вам. „Як ви то робите?" — питають нас приятелі і знайомі. А ось як:

Від початку нашої еміграційної одисеї ми з дружиною постановили, що на її відповідальності будуть наші традиційні три вуглі хати, а дійсність вигнання ще дала їй і четвертий. Не приходилось мені журитись, що жінці „треба" ще одної сукні, нового плаща, модного капелюха, а журбою нашою було, щоб діти мали здоровий український харч. Всі наші труднощі, наради і рішення були спільні, родинні. Всі наші радощі, розваги були теж спільні. Ми були там, де було місце і нашим дітям. Вони були з нами, а ми з ними. Не раз можна було зауважити скептичну посмішку, коли ми входили на концертову залю.

Імпрези і вистави відвідували ми не тільки в нашій місцевості, але і в Торонті, за 120 миль. До цього ж самого Торонта на українознавчі курси діти то самі доїздили, то я їх довозив. І всі п'ятеро ті курси закінчили. Було це в 50-их роках і ранніх 60-их роках, і були це початкові наші роки в Канаді. Не могли ми тоді похвалитись вивінуванням хати, але на наших поличках, замість кришталів і керамік, стояли пообшарпувані дитячими ручками казочки та інші книжки для дітей і плити з українськими піснями. Не було і нема в нас большевицьких видань. Во і як же вчити свою дитину, що большевик наш ворог з виданої тим самим ворогом книжки?

Не можу я вичислити тут усіх книжок, що їх прочитала і переповіла мати своїм дітям. В самому зарані дитинства знали вони про Україну і славу, і терпіння, і бідну, і багату, і переможену, і непереможну.

Понад усе, здається, найважливіше, що від самого початку засвоєння нашої родини, була вона Українською Самостійною Державою.

(Закінчення на стор. 8-ій)

УКРАЇНСЬКИЙ ВІСНИК

ВИПУСК VI

Березень 1972

(14)

60. „В. Ленін вимагав, щоб усі службовці на Україні вміли (підкресл. Стенгука — В. Ч.) розмовляти українською мовою, і це був необхідний захід, бо тоді в багатьох радянських установах працювали особи, виховані на політиці примусової русифікації, зневаги до національних мов. Однак В. І. Ленін не вказує на те, щоб усі службовці, які працюють на Україні, розмовляли виключно українською мовою ги якоюсь іншою. В умовах, коли в кожній республіці користуються кількома мовами і відсутня державна мова, вказівка про якісь особливі привілеї для однієї з мов була б порушенням принципів соціалістичної демократії, рівноправности соціалістичних націй і їх мов..."

(Б. Стенчук, стор. 142-143)

По-перше, скажіть, на якій політиці виховані особи, які з а р а з працюють в багатьох установах України, цілком не знають української мови і не вміють нею розмовляти? Якщо не вірите, давайте разом з Вами пройдемося по українських установах у великих містах України (крім Галичини). Зрештою, вдайтеся до матеріялів перепису 1970 року.

По-друге, Леніна Ви вочевидь перекрутили. Бо він вимагав, щоб усі службовці, які працюють на Україні, не тільки в м і л и розмовляти українською мовою (я вже наводив такі думки Леніна і навіть Сталіна, ще більше їх приводить І. Дзюба).

Інша річ, ніхто не вимагає від службовця, щоб вдома чи на вулиці, не при виконанні службових обов'язків, говорили українською мовою (хай говорять хоч на есперанто), або щоб вони відповідали тим, які звертаються по-російськи чи по-єврейськи, відповідали обов'язково українською мовою, якщо вони знають російську чи єврейську.

У нас справді формально не існує однієї обов'язкової державної мови для всього СРСР (хоч фактично вона ще й як існує), але в кожній союзній республіці за конституцією є державна мова, і це не російська мова (крім РРФСР), а грузинська у Грузії, українська на Україні і т. д. Невже Вам це невідоме? До чого ж ті балачки про „особливі привілеї"? Це все одно, що німець, поселившись в Парижі, обурювався б, що французька мова має „особливі привілеї", бо нею ведеться адміністрація, виходить преса, викладають у школах і вузах і т. д., і це ображає його, німця, інтернаціональні почуття. Йому б на те відповіли: „То вивчи нашу мову або їдь до себе в Німеччину".

На Україні ж так турбуються про „рівноправність" зайвого росіянина, що й рідну (державну!) мову на село виштовхали, аби не було їй „особливих привілеїв".

*

61. „Національна за формою і соціалістигна за змістом культура Радянської України не могла не зближуватися з братніми соціалістигними культурами народів СРСР, з російською культурою, як однією з найпередовіших у світі, щоб взаємозбагагуватися, досягти ще вищого злету".

(Б. Стенчук, стор. 143)

Облиште на хвилину „високий штиль" і дайте відповідь на запитання з приводу „в з а є м о з б а г а ч е н н я", яке Вам ставив І. Дзюба: як все таки зближується російська культура і мова з культурою і мовою естонською чи вірменською? І як розуміти Ваші слова про те, що російська культура „найпередовіша" в світі? Якщо йдеться про її соціялістичний зміст, то такою ж „найпередовішою" є й культура чукчів чи загулів, і з ними так само треба українській культурі зближуватися і взаємозбагачуватись. Якщо ж Ви маєте на оці багатство надбань і традицій, то чому ж тоді українській культурі не зближуватися з французькою культурою, наприклад, яка за російську значно багатша і має значно глибші традиції?

*

62. „...курс, що його зараз обстоює І. Дзюба, означає примусову українізацію, встановлення якихось закритих кордонів між Росією, Україною та іншими республіками... Це щонайменше було б хуторянством у всеукраїнському маштабі. А, як відомо (мабуть, з енциклопедії — В. Ч.), — тільки, мабуть, І. Дзюба не знає, що на Україні зараз мешканці хуторів поступово переселяються до великих селищ і сіл".

(Б. Стенчук, стор. 144-145)

„Закриті кордони", до яких нібито закликає І. Дзюба, вигадала Ваша перестрашена фантазія, нічого подібного у Дзюби немає. Але допустим на хвилинку, що існувала б „окрема самостійна УРСР", можливість якої допускав В. І. Ленін. Якщо її можна було б назвати хутором, то як тоді треба називати менші за Україну „окремі соціялістичні" Польщу, Чехословаччину чи Румунію? Чи Ви плануєте їх „переселити до великого села?"

Якщо можна говорити про хуторянство, яке вимірюється маштабами України, великої європейської держави, то, мабуть, можна (за Вашою логікою) сказати і про хуторянство в маштабах СРСР, бо ж наші кордони (навіть з соціялістичними країнами) добряче таки „закриті". (Уже передбачаю, як Ви заволаєте, що я хотів би розкрити кордони для імперіялістичних розвідок, буржуазної ідеології і т. ін. Але ж йдеться не про це, а тільки про Вашу логіку).

63. „...будь-яке штугне відокремлення однієї нації від іншої мовними кордонами в умовах єдиного Союзу вело б до національної ворожнечі, погуттів національної виняткової, до гого так прагнуть буржуазні націоналісти і що неприйнятне марксистам-ленінцям".

(Б. Стенчук, стор. 145)

(Продовження буде)

НОВООБРАНИЙ ПАРЛЯМЕНТ КАНАДИ ПОЧАВ СЕСІЮ З ВИДАТНОЮ УЧАСТЮ УКРАЇНЦІВ

НОВИЙ КАНАДСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ ПОЧАВ ПРАЦЮ

Оттава. – Федеральний ліберальний уряд під проводом прем'єр-міністра П. Трудо скликав сесію нового Парляменту, яка почалася в четвер 4 січня. Коли в минулому році ліберальний уряд розписував вибори до Палати громад, то Ліберальна партія контролювала в Палаті 147 місць на всіх 264. В новій Палаті відношення сил цілком змінилося, бо Ліберальна партія найшлася в меншості, здобувши всього 109 місць у жовтневих виборах. Друге місце щодо числа мандатів займає Прогресивно-консервативна партія, яку очолює Роберт Стенфілд. Ця партія має 107 місць. Менші партії: Нова Демократична Партія і Партія Суспільного Кредиту мають разом 46 мандатів (НДП — 31, кредитисти — 15). Два посли були обрані як незалежні. Незвичайно вимовною є провінційна репрезентація в Палаті Громад. Це має своє окреме значення з уваги на протирічності в канадській федерації, диктовані економічними моментами, а також моментами етнічної натури. Провінція Квебек є франкомовною з сильними сепаратистичними тенденціями. Всі інші провінції є англомовні, хоч в деяких з них є поважне число населення французького походження (Онтаріо, Манітоба, Ню Брансвік). В останніх виборах Ліберальна партія здобула більшість тільки в Квебекській провінції (56 місць на всіх 74). У всіх інших провінціях вона в меншості. Іншими словами, база Ліберальної партії звужена до однієї провінції, де переважають французи. Прогресивно-консервативна партія, яка здобула разом 107 мандатів, має набагато ширшу базу, здобувши більшість у семи провінціях, а в одній число мандатів таке як Ліберальна партія. Нижче даємо табелю, яка показує відношення сил у новій Палаті Громад в Оттаві, а також репрезентацію за провінціями.

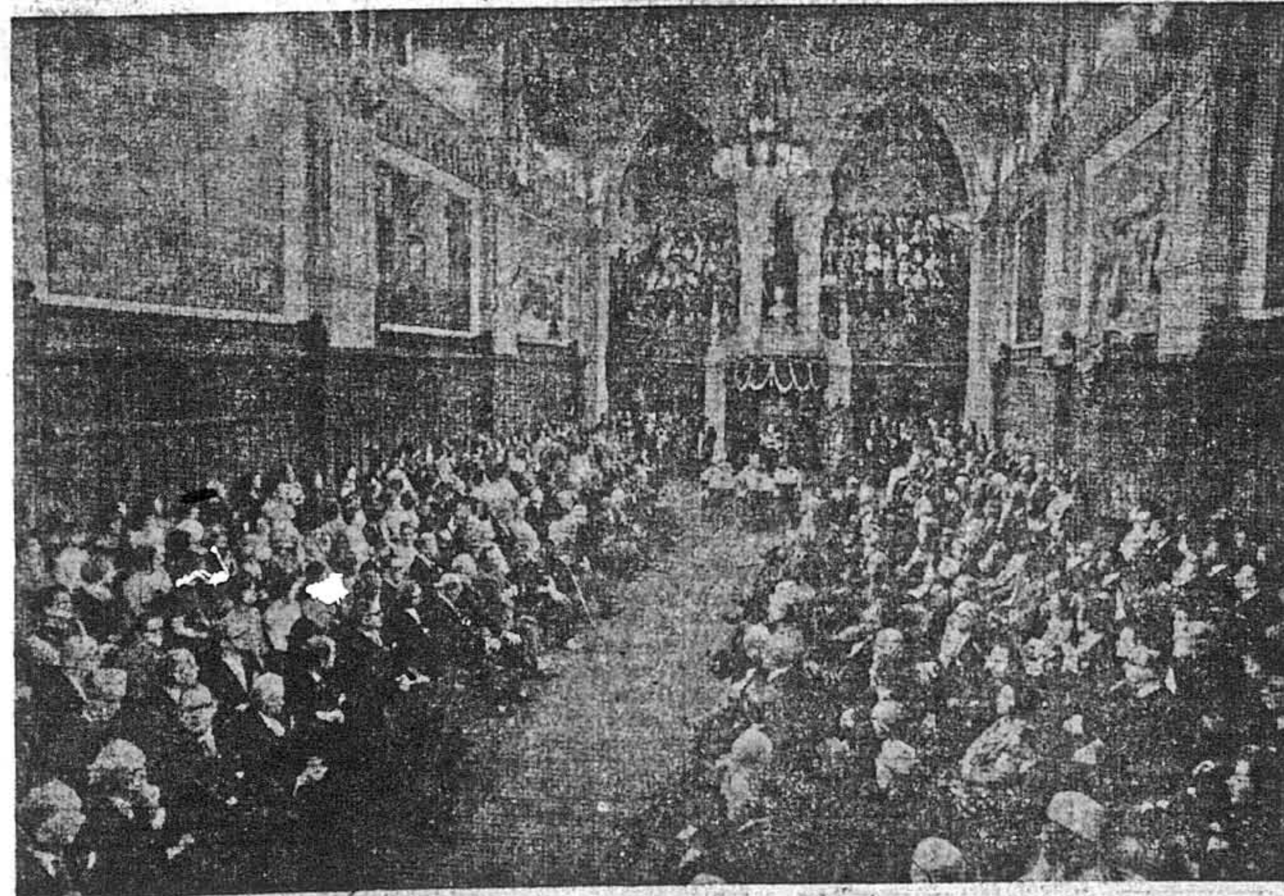
Провінція	Лібе-рали	Консер-ватисти	НД-П	Креди-тисти	Неза-лежні
Британська Колюмбія	4	8	11	—	—
Саскачеван	1	7	5	—	—
Алберта	—	19	—	—	—
Манітоба	2	8	3	—	—
Онтаріо	36	40	11	—	1
Ню Бранcвік	5	5	—	—	—
Нова Шкотія	1	10	—	—	—
Принс Едвард	1	3	—	—	—
Квебек	56	2	—	15	1
Ню Фаундленд	3	4	—	—	—
Юкон територія	—	1	—	—	—
Норд Вест терит.	—	—	1	—	—
Разом:	109	107	31	15	2

Вибори виявили незадоволення населення, а в першій мірі його англомовної частини, політикою уряду Трудо, який дуже інтенсивно впроваджував за останніх чотири роки практику двомовности у всіх федеральних урядах з проєкцією повної двомовности у 1975 році. Тепер цю дату пересунено на 1978 рік. У тому ж часі значно збільшилося число федеральних службовців, головно на екзекутивних позиціях, які за своїм походженням є французи. Це зокрема стало помітно в Оттаві. Якою в дальшому буде політика Трудо — важко зараз сказати, але не може остатися без впливу той факт, що Ліберальна партія стала фактично регіональною партією без ширшої загальнодержавної бази. Коментуючи нову ситуацію в Канаді після виборів, сенатор Моріс Лямонтейн з Квебеку заявив, що „англо-французькі взаємини в Канаді найшлися поновно в імпасі", додаючи, що на його думку „ми не повернемося до ситуації тільки співіснування", а що „вибір перед нами це або ближча співпраця на базі взаємного компромісу і кращого порозуміння, або сепарація".

Інакше оцінюють таку ситуацію квебекські сепаратисти з партії під проводом Рене Левека, на думку якого наближається час, коли Квебек мусітиме вибирати між приналежністю до Канади, або відокремленням в незалежну квебекську державу.

Жінки в Канадськім Парляменті

Оттава.—Коли в попередньому 28-му Парляменті жіноцтво Канади було репрезентоване тільки однією жінкою-послом, то в новому Парляменті жінок-послів є вже п'ять, в тому три з рамени Ліберальної партії, одна з Нової Демократичної партії і одна з Прогресивно-консервативної партії. Спікером Сенату є пані Мюріел Фергусон, перша жінка в канадській історії, яка займає це почесне становище. Посол Ліберальної партії з Квебекської провінції, пані Ж. Сове є членом ліберального уряду, займаючи становище міністра науки і технології.

Фрагмент з святочного відкриття сесії 29-го канадського Парляменту в Оттаві 4 січня. Тронну промову з програмою Ліберального уряду читає Генерал-губернатор Канади Рол анд Міченер. Відкриття відбулося згідно з традицією в Сенаті. У 1-му ряді по правій стороні сидить сен. Павло Юзик

„Молоде покоління заінтересоване тепер більше як коли в збереженні національної ідентичности" — заявив канадський міністер багатокультурности

Міністер С. Гайдаш

Оттава. — „Молоде покоління сьогодні набагато більше впереді в справах культури порівняно з батьками, воно вивчає соціологічні проблеми, політичні науки, находиться на високому освітньому рівні. Молоде покоління заінтересоване тепер більше як коли в збереженні національної ідентичности. Воно є свідоме свого походження і горде на своїх предків. Воно є дозріле і належно розвинене" — такі думки на тему сучасної молоді висловив д-р Стенлі Гайдаш, канадський міністер для справ багатокультурности в уряді прем'єр-міністра П'єра Трудо, розмовляючи 5 січня з представником „Свободи" М. Сосновським на тему політики уряду на відтинку культури етнічних груп в Канаді. Того роду висока оцінка молодого покоління наших днів у багатьох може викликати здивування, мовляв, речником теперішньої молоді не є молодь, про яку говорив міністер, а всякі гіппіси, їппіси та бітніки. Не такої, однак, думки д-р Гайдаш. „Таке переконання витворилося" — говорив він — „бо засоби масової комунікації надто багато уваги відводять для гіппісів, а поминають мовчанкою іншу, справжню молодь". На цій іншій „справжній" молоді уряд плянує сперти цілу свою програму розвитку канадського суспільства на базі багатокультурности. Останні роки виявили, за словами міністра С. Гайдаша, що такий підхід правильний, бо молодь різних етнічних груп в Канаді виправдала покладані надії. Д-р Гайдаш високо оцінив різні проєкти, за які взялися і які успішно перевели молодечі групи. Між цими групами на перше місце вибивається українська молодь, яка з великим успіхом використала допомогу уряду. На увазі д-р С. Гайдаш мав конференції українських студентів, а також окремі молодіжні українські організації.

Під теперішню пору очолюване д-ром С. Гайдашем міністерство опрацьовує конкретні пляни щодо збереження і розвитку етнічних культур. Перш усього йдеться про належне „зясування культурних багатств етнічних груп та їхньої історії і тому уряд рішився забезпечити потрібними фінансами засобами виготовлення та публікацію історій етнічних груп Канади. Якраз тепер ведуться досліди над тим, в якій мірі зберігають окремі етнічні групи свої рідні мови і чи в них є бажання ці мови зберегти на майбутнє. Ці досліди мають дати відповідь на те, чи і яка потрібна допомога федерального уряду у процесі збереження і розвитку етнічних груп. Досліди переводять спільно група соціологів з Йорк університету та Онтарійський Інститут Навчальних Студій. Окремі фонди виасигновані на вивчення проблеми, як і де організувати центри етнічних студій. Багатокультурність має бути поширена на радіові і телевізійні програми і зараз відповідні агенції, як наприклад СВС, вивчають шляхи і методи практичного переведення в життя такої програми. Національна Бібліотека і Архіви мають за завдання активно сприяти збереженні культурних цінностей етнічних груп, документації тощо. Канадський Музей Людини організуватиме спеціяльний етнологічний сектор, який збиратиме та зберігатиме народне мистецтво етнічних груп. Уряд виділить потрібні фонди на вдержання такого сектора і на закупно зразків народного мистецтва.

В загальному, свою політику міністерство організуватиме згідно з програмою, яку — як підкреслив д-р С. Гайдаш — з'ясував прем'єр-міністер П'єр Трудо у своїй промові на Конґресі Українців Канади 8 жовтня 1971 р. Щоб забезпечити себе фаховою допомогою, міністерство небавом оформить Консультативну раду, складену з представників етнічних груп. Ця Рада матиме за завдання допомагати в здійснюванні програми багатокультурности.

Бюджет міністерства зараз виносить 3 міл. дол., але потреби значно більші і, як інформував д-р Гайдаш, — він зажадав додаткових 5 міл. дол. на програму міністерства. Порядком інформації він подав у розмові, що упродовж 1972 року Відділ громадянства признав 247 дотацій на загальну суму 826,772 дол. Українці одержали з цього 97,482, дол., тобто 11.8% всієї суми. В пляні міністерства є також давати потрібну допомогу етнічній пресі. Цю допомогу уряд подає у формі оголошень, що дає подвійну користь: для преси, яка дістає додаткові фонди і для уряду, який в той спосіб доводить до широкого загалу дані про свою політику і програму.

Коли в минулому ніякі урядові чинники не виявляли зацікавлення етнічними групами в Канаді, то тепер, говорив д-р. С. Гайдаш, це ґрунтовно змінилося. Тому, додав він на закінчення, „я б хотів відзначити батьків, які в нелегких умовах потворили всі ці організації та установи, що сьогодні становлять базу для дальшої праці. Батьки це зробили з великою посвятою і жертвою і тому молоде покоління має тепер значну перевагу і цю перевагу воно повинно належно використати".

Треба відзначити, і міністер Гайдаш кількакратно це підкреслював, що будь-яка допомога етнічним групам буде пропорційна до їхньої власної активности, підприємчивости і, перш усього, бажання зберегти і розвивати власну культуру і мову. Наголос на молодому поколінні в цьому не випадковий, бо доля і майбутнє етнічних груп залежить від настанови власне молодого покоління. Якщо воно виступить з ініціятивою і виявить зрозуміння для важливости збереження батьківської спадщини, справа буде позитивно розв'язана. Це повинні мати на увазі батьки, громадські керівники і сама молодь. Якщо в нас не буде бажання себе зберегти, ніякий уряд за нас та для нас цього не зробить.

УКРАЇНЦІ В НОВОМУ КАНАДСЬКОМУ ПАРЛЯМЕНТІ

Оттава.— В Палаті Громад нового канадського парляменту засідатимуть шість послів, обраних в жовтні 1972 року з рамени Консервативної партії та НДП. В Сенаті українську громаду в Канаді репрезентуватиме сенатор Павло Юзик з Вінніпегу, Манітоба. Кандидати українського роду з інших партій не дістали у виборах більшости. До Палати Громад обрані: Петро П. Маснюк (Портедж Ля Прері, Манітоба), Василь Скорейко (Едмонтон-Схід, Алберта), Степан Е. Папроцький (Едмонтон-Центр, Алберта), Павло Євчук (Атабаска. Альберта), Ілля Нездолий (Мек Лейк, Саскачеван), та Стенлей Дж. Корчинський (Рама, Саскачеван). Сенатор Павло Юзик є в Сенаті від 1963 року, діставши номінацію від тодішнього Консервативного уряду Джона Діфенбейкера. Порядком інформацій даємо деякі дані про українців в канадському Парляменті.

Сенатор Павло Юзик

Народжений в Саскачеванській провінції, куди переселилися його батьки, покинувши українські землі. Студіював на університетах у Саскатуні, Манітобському та Міннесотському, де одержав науковий ступень доктора історичних наук. В роках 1951-1963 викладав історію на Манітобському університеті, приймаючи одночасно активну участь в працях Манітобського Історичного Товариства, де був редактором наукових публікацій, а також головою Групи етнічних студій. 4 лютого 1963 р. Канадський уряд призначив його до канадського Сенату з Манітоби. В 1966 р. сенатор Юзик дістав номінацію на професора російської та совєтської історії і канадсько-совєтських відносин на Оттавському університеті. В Сенаті він є членом шести комісій. Багато праці вклав сен. Юзик, як член Об'єднаної Канадійської Комісії Парляменту, у підготовку проєкту нової канадської конституції. Як член канадських парляментарних делеґацій, сенатор Юзик брав участь в праці Об'єднаних Націй, НАТО, а також відвідував Польщу з нагоди 1 000 ліття польської державности. Сенатор Юзик активно заанґажований в діяльності канадських етнічних груп. З його ініціятиви були організовані спеціяльні конференції, присвячені проблемам і потребам етнічних груп. В Сенаті і поза Сенатом він є речником української групи в Канаді, постійно цікавлячися всіми відтинками українського національного життя. Він є головою Комісії Прав Людини Світового Конґресу Вільних Українців, а також заступником головного предсідника УНС на Канаду. Найважливішою науковою працею сенатора Юзика є його історія українського поселення в Манітобі, а також довідка про Українців в Канаді, що появилася англійською та французькою мовами. Сенатор Юзик одружений з Марією Багнюк. У родині Юзиків є три дочки та син.

Д-р Павло Євчук

Лікар і активний політичний діяч, обраний вперше до Палати Громад в 1968 р. з округи Атабаска в Алберті. Належить до молодшого українського покоління в Канаді (народжений в 1937 р.). Медичні студії закінчив в 1960 р. Упродовж 60-их років брав активну участь у політичному житті Албертської провінції, очолюючи ряд організацій і установ, в тому також Комітет сторіччя Канади в Алберті.

В Оттаві д-р Євчук виявився активним у восьми комітетах Палати Громад, зокрема у зовнішньо - політичному, а також був головою Албертської фракції Палати. Переобраний послом в жовтні 1972 р. з рамени Проґресивно - консервативної партії. В новому парляменті „тіньового кабінету" Роберта Стенфілда.

Василь Скорейко

Відомий едмонтонський підприємець, провідний діяч Союзу Українських Самостійників і Об'єднання Українських Професіоналістів і Підприємців, був вперше обраний до Палати Громад у виборах 1958 р. і попри Стенлея Корчинського належить до найстарших українських канадських парляментаристів. В. Скорейко народився в 1922 р. в Едмонтоні, в родині активних українських громадян Михайла та Олени Скорейків. Студіював бизнесову адміністрацію. Одружений з Оленою Марією Девалд і є батьком чотирьох синів. В Палаті Громад в Оттаві репрезентує Едмонтон - Схід з рамени Прогресивно - консервативної партії. В 1962 р. очолював делеґацію канадського Парляменту на конференції НАТО у Парижі. Був переобраний до Парляменту в роках 1962, 1963, 1965, 1968 і 1972.

Ввесь час був активний у місцевій профспілці та ветеранській організації, яку в рр. 1960-1966 очолював.

Стенлей Дж. Корчинський

Народжений в 1929 р. в Рама, Саскачеван у мішаній українсько - польській родині. Студіював у Кенорі та на Саскатунському університеті. За професією фармер. Брав активну участь у місцевому громадському і політичному житті, а в роках 1952-1956 був головою (рівом) муніципалітету Інвермей. Вперше кандидував до Парляменту з рамени Проґресивно - консервативної партії в 1957 р., але був обраний щойно у чергових виборах 1958 року і з того часу переобираний у всіх чергових виборах. Одружений з Марцеллею Рон.

Степан Е. Папроцький

Репрезентує з рамени Прогресивно-консервативної партії в Палаті Громад Едмонтон-Центер від 1968 року, активізуючися перш усього в таких комітетах як Праці, робочої сили та іміґрації, Індіянських справ і розвитку Півночі, Привілеїв та виборів, Радіомовлення, фільмів і допомоги мистецтву. С. Папроцький відомий в Едмонтоні як член футбольної дружини „Едмонтонські Ескімоси", а тепер як підприємець, активний у місцевій Торговельній палаті. Він був також директором Вищої школи управління у Банф. Студіював в ЗСА на університетах Норт Дакота та Арізона. С. Папроцький одружений з Марією Е. Кобурн. У них двох синів та три дочки.

Петро Маснюк

Вперше обраний послом федерального Парляменту в жовтні 1972 року з округи Портедж, Манітоба, з рамени Прогресивно-Консервативної партії. В роках 1966-1969 був членом Манітобської леґіслятури. П. Маснюк уродженець Манітоби (1920 р.), працював секційним керівником на Канадській Національній Залізниці аж до свого вибору послом. У роки другої світової війни відбував військову службу на европейському фронті. До Канади повернувся в 1946 р. П. Маснюк одружився в 1947 р. з Розалією Ковальчук і має четверо дітей і двох внуків.

Ілля Нездолий

Належить до новообраних послів з рамени Нової Демократичної Партії в окрузі Медов Лейк, Саскачеван. Народився в 1931 році в Блейн Лейк, Саск. в родині українських еміґрантів з Бородянки на Київщині. Його дідо прибув до Канади в 1970 р., відбувши заслання на Сибірі, засуджений царським російським режимом. Ілля Нездолий навчався на Саскачеванському університеті, де одержав науковий ступінь маґістра педагогіки. За професією учитель, а від 1963 року директор школи в Шелбрук, у якій працює 30 учителів. Крім професійної праці Ілля Нездолий завжди був активним в різних організаціях. В 1970 р. він був обраний мировим суддею та коронером. В 1968 р. він вперше кандидував до федерального парляменту з рамени НДП. В Іллі Нездолого, який овдовів в 1970 р., четверо дітей.

Представник „Свободи" відбув розмови з українськими парляментаристами в Оттаві

Оттава. — Перебуваючи в канадській столиці з нагоди відкриття 29-го федерального Парляменту, представник „Свободи" М. Сосновський зустрівся з українськими парляментаристами та відбув з ними розмови на актуальні питання канадської політики та положення українців і українського життя в Канаді. Зустрічі відбулися з сенатором Павлом Юзиком та послами д-ром Павлом Євчуком (репрезентує округу Атабаска в Алберті, консерват), Петром Маснюком (репрезентує округу Портедж в Манітобі, консерват), Стенлі Корчинським (репрезентує округу Меккензі в Саскачевані, консерват), Іллею Нездолим (репрезентує ок. Медов Лейк в Саскачевані, НДП) та Василем Скорейком (репрезентує Східній Едмонтон, Алберта, консерват). З сенатором П. Юзиком та послом В. Скорейком відбулися окремо розмови на актуальні теми канадської політики, іміґрації, положення української групи в Канаді і діяспорі, оборони прав українського народу тощо.

Д-р Павло Євчук, який

(Закінчення на стор. 8-ій)

ПРОТОКОЛ

З РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗУ, ЯКІ ВІДБУЛИСЯ В ДНЯХ 22-го ДО 26-го ТРАВНЯ 1972 РОКУ, НА „СОЮЗІВЦІ", КЕРГОНКСОН, Н. Й.

(9)

3. Звіти членів Головного Екзекутивного Комітету

ЗВІТ В. О. ГОЛОВНОГО КАСИРА УЛЯНИ ДЯЧУК

ФОНД БРАТСЬКИЙ

ПРИБУТКИ

Членські вкладки	$ 79,450.59
Відсотки від бондів	9,024.57
Відсотки від моргеджів	430.32
Перенос на підвищення вартости бондів	75.37
Зиск при продажі бондів	6.41
Пожертви до Фонду Братського	125.00
З продажі книжок	186.02
РАЗОМ:	$ 89,298.28

ВИДАТКИ

Відсотки від закуплених бондів	$ 15.46
Кошти річних засідань	50.00
Виплати запомог членам	31,235.00
Пожертви на народні цілі (гл. список)	10,125.00
Стипендії студентам (гл. список)	5,810.33
РАЗОМ:	$ 47,235.79

СПИСОК СТИПЕНДІЙ ВИПЛАЧЕНИХ З ФОНДУ БРАТСЬКОГО

1. Юрій Вірт	$ 1,585.33
2 Юрій Турчин	500.00
3 Галина Дуда	500.00
4. Єлисавета Севериненко	500.00
5 Квітка Цісик	400.00
6 Оксана Клос	400.00
7 Дарія Стець	400.00
8 Ольга Захарко	400.00
9 Іван Городиський	400.00
10 Юрій Яремко	400.00
11 Уляна Близнак	125.00
12 Університет Альберти	100.00
13 Ігор Сухило	100.00
РАЗОМ:	$ 5,810.33

СПИСОК ПОЖЕРТВ ВИПЛАЧЕНИХ З ФОНДУ БРАТСЬКОГО:

Український Конґресовий Комітет Америки	$ 2.000.00
Світовий Конґрес Вільних Українців	1,500.00
Курси Українознавства на Союзівці	1,450.00
Консисторія Української Православної Церкви	1 000.00
Спілка Української Молоді в Канаді	850.00
Спілка Української Молоді в Америці	600.00
Український Вільний Університет	500.00
Українська Вільна Академія Наук	500.00
Карльтон Університет	300.00
Американський Червоний Хрест	250.00
Наукове Товариство ім. Шевченка в Канаді	250.00
Василь Авраменко	200.00
Пласт в Канаді	200.00
Рідна Школа в Клівленді	100.00
Спілка Українських Істориків	100.00
Товариство Українських Правників	100.00
Пам'ятник Тараса Шевченка в Арґентині	100.00
Школа Українознавства у Денвер, Кольорадо	75.00
Товариство Українських Бібліотекарів	50.00
РАЗОМ:	$ 10,125.00

ФОНД СИРІТСЬКИЙ

ПРИБУТКИ

Відсотки від бондів	$ 6,916.15
Перенос на підвищення вартости бондів	46.94
Зиск при продажі бондів	6.41
Перенос посмертних виплат до Сирітського Фонду	4,200.00
РАЗОМ:	$ 11,169.50

ВИДАТКИ

Відсотки від закуплених бондів	$ 31.27
Виплати сирітських частей	7,783.34
Відсотки від сирітських частей	622.88
РАЗОМ:	$ 8,437.49

ФОНД ЗАХИСТУ

ПРИБУТКИ

Чинш від реальностей в Кергонксоні, Н. Й.	$ 344.521.99
РАЗОМ:	$ 344,521.99

ВИДАТКИ

Виплати на реальностях в Кергонксоні, Н. Й.	$ 336,218.88
РАЗОМ:	$ 336,218.88

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

ПРИБУТКИ

Відсотки від бондів	$ 1,476.19
Перенос на підвищення вартости бондів	54
Пожертви до Фонду Наглої Потреби	1,553.44
	$ 3,030.17

ВИДАТКИ

Відсотки від закуплених бондів	6.18
РАЗОМ:	6.18

ГРОШІ, УЛЬОКОВАНІ В БАНКАХ:

Bankers Trust Company, New York, N.Y.	$ 23,358.77
Canadian Imperial Bank of Commerce, Toronto, Ont., Canada	62,625.95
Commercial Trust Company, Jersey City, N.J.	12,747.64
Ellenville Nat'l Bank, Ellenville, N.Y.	15,318.99
First Jersey Nat'l Bank, Jersey City, N.J.	21,706.39
Irving Trust Company, New York, N.Y.	30,279.68
Kington Trust Company, Kingston, N.Y.	7,739.47
Morgan Guaranty Trust Company, New York, N.Y.	6.924.13
Garden State Nat'l Bank, Jersey City, N.J.	6,082.23
Royal Bank of Canada, Toronto, Ont., Canada	72,674.55
Union County Trust Co., Elizabeth, N.J.	1,265.19
Total	$260,722.99

ПРИБУТКИ И ВИДАТКИ

від 1-го січня до 31-го грудня 1971 р.

	Прибутки	Видатки
СІЧЕНЬ	$ 618.659.87	$ 286.653.82
ЛЮТИЙ	580.812.88	383.499.23
БЕРЕЗЕНЬ	555.207.76	467.399.74
КВІТЕНЬ	521.937.19	491.188.10
ТРАВЕНЬ	506.356.65	175.025.47
ЧЕРВЕНЬ	553.554.82	981.492.38
ЛИПЕНЬ	617,686.73	505.898.54
СЕРПЕНЬ	654.170.11	889,046.92
ВЕРЕСЕНЬ	609.407.99	541.722.68
ЖОВТЕНЬ	826.712.07	881.383.37
ЛИСТОПАД	514.917.27	585.946.70
ГРУДЕНЬ	633,574.70	721,368.74
РАЗОМ:	7.192.998.04	$ 7,210,625.69

ІНВЕСТИЦІЇ

ПРИБУТКИ

Сплачено бондів і обнижено їх вартість	$ 392,811.18
Сплачено моргеджів	1,065,901.74
Сплачено позичок на грамотах членів	99,770.68
Обнижено вартість реальностей	16,326.00
Перенесено моргедж до реальностей	16,939.58
Обнижено вартість друкарських машин	6,812.43
Обнижено вартість електронічних машин	710.60
Депозит на реальність	500.00
Сплачено позичку для УНК для Відн.Міста	70.00
РАЗОМ:	$ 1,599,842.21
Різні переноси поміж фондами та звороти	166,390.71
Загальний прибуток за 1971 р.	$ 5,426,765.12
РАЗОМ ПРИБУТОК ЗА 1971 Р.	$ 7,192,998.04

ВИДАТКИ

Інвестовано в бондах і піднесено їх вартість	$ 735,360.88
Інвестовано в моргеджах	312,810.85
Позички членам на підклад грамот	85,889.99
Позички для УНК для Відновлення Міста	1,220,114.91
Закуплено електронічних машин	2,000.00
Збільшено вартість реальностей	39,704.45
Перебрано реальність	16.939.58
РАЗОМ:	$ 2,412,820.66
Різні переноси поміж фондами та звороти	$ 166,390.71
ЗАГАЛЬНІ ВИДАТКИ:	$ 4,631,414.32
РАЗОМ ВИДАТКИ ЗА 1971 Р.	$ 7,210,625.69

МАЙНО

ГОТІВКА:

Готівка з кінцем грудня 1970 р. осталась	$ 278,350.64
За час від 1 січня до 31 грудня депоновано	7,192,998.04
РАЗОМ:	$ 7,471,348.68
За час від 1 січня до 31 грудня виплачено	$ 7,210,625.69
Готівка з кінцем грудня 1971 р. осталась:	$ 260,722.99

МОРҐЕДЖІ:

З кінцем грудня 1970 р. було в морґеджах інвестовано	$ 8,315,458.91
В 1971 р. інвестовано в морґеджах	312,810.85
РАЗОМ:	$ 8,628,269.76
В 1971 р. сплачено морґеджів	$ 1,065,901.74
З кінцем 1971 р. було інвестовано в морґеджах	7,562,368.02

БОНДИ И СТАКИ:

З кінцем 1970 р. було інвестовано в бондах і стаках	$ 25,731,288.93
В 1971 р. закуплено бондів і стаків	731,608.33
В 1971 р. підвищено вартість інвестицій в бондах	3,752.55
В 1971 р. була надвишка на проданих і сплачених бондах	80.92
РАЗОМ:	$ 26,466,730.73
В 1971 р. сплачено й продано бондів і стаків	$ 382,037.33
В 1971 р. обнижено вартість інвестицій в бондах	8,044.61
Страти при продажі бондів	2,810.16
РАЗОМ:	$ 26,073,838.63

ПОЗИЧКИ ЧЛЕНАМ:

З кінцем 1970 р. було інвестовано на членських позичках	$ 548,887.75
В 1971 р. видано нових позичок	63,642.00
В 1971 р .додано відсотки від позичок	21,349.02
В 1971 р. прийнято на ново позички	898.97
РАЗОМ:	$ 634,777.74
В 1971 р. сплачено позичок на суму	90,408.89
В 1971 р .перенесено позичок до грошевих зворотів	9,361.79
З кінцем грудня 1971 р. осталось на 1,847 позичках	$ 535,007.06

РЕАЛЬНОСТІ

З кінцем 1970 р. було інвестовано на реальностях	$ 609,404.02
Перебрано на власність реальнесь при 2030 В. Чикаґо Ев., Чикаґо	16,939.58
Піднесено вартість реальности в Кергонксон,	39,704.45
РАЗОМ:	$ 666,048.05
Обнижено вартість реальности в Джерзі Ситі	3,027.50
Обнижено вартість реальности в Кергонксон.	13,298.50
Депозит на реальність при 540 Факс вул., Бронкс, Н. Й.	500.00
Продано реальність при 2030 В. Чикаґо Ев., Чикаґо, Ілл.	8,882.45
Страта при продажі реальности	8,057.13
З кінцем 1971 р. на реальностях разом інвестовано	$ 632,282.47

ДРУКАРНЯ ТА ЕЛЕКТРОНІЧНІ МАШИНИ

З кінцем 1970 р. інвестовано в машинах	$ 32,402.70
В 1971 р. закуплено машин на суму	2,000.00
РАЗОМ:	$ 34,402.70
В 1971 р. обнижено вартість друкарських машин	$ 6,812.43
В 1971 р. обнижено вартість електр. машин	710.60
З кінцем 1971 р. в друкарських і електр. машинах було інвестовано	$ 26,879.67

ПОЗИЧКА ДЛЯ УНК ДЛЯ МІСЬКОГО ВІДНОВЛЕННЯ

З кінцем 1970 р. було видано позички в сумі	$ 289.492.46
В 1971 р. було збільшено позичку в сумі	1,220,114.91
РАЗОМ:	$ 1,509,607.37
В 1971 р. сплачено позичку на суму	$ 70.00
З кінцем 1971 р. було інвестовано в позичці для УНК для Відновлення Міста	$ 1,509,537.37

ПОВТОРЕННЯ

В 1971 р. збільшено інвестицій в бондах і стаках	$ 342,549.70
В 1971 р. збільшено інвестицій в реальностях	22,878.45
В 1971 р. збільшено позичку для УНК. для Відновлення Міста	1,220,044.91
В 1971 р. збільшено інвестицій	$ 1,585,473.06
В 1971 р. зменшено готівку	$ 17,627.65
В 1971 р. зменшено інвестицій в морґеджах	753,090.89
В 1971 р. зменшено інвестицій в членських позичках	13,880.69
В 1971 р. зменшено інвестицій в друкарських й електронічних машинах	5,523.03
В 1971 р. разом зменшено інвестицій	$ 790,122.26

ЗІСТАВЛЕННЯ:

В 1971 р. збільшено інвестицій	$ 1,585,473.06
В 1971 р. зменшено інвестицій	790,122.26
В 1971 р. збільшено майно УНС в сумі	$ 795,350.80

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ:

	Сума	%
Готівка	$ 260,722.99	71
Бонди й стаки	$ 26,073,838.63	71.24
Гіпотечні позички	7,562,368.02	20.66
Позички на підклад чл. грамот	535,007.06	1.46
Реальності	632,282.47	1.73
Друкарня й електронічні машини	26,879.67	07
Позичка для УНК для Відновлення Міста	1,509,537.37	4.13
РАЗОМ:	$ 36,600,636.21	100.00

СТАН ЗАБОРГОВАНОСТИ

Фонди:

	Сума	%
Забезпеченеві	$ 35,963,978.41	98.26
Братські	319,467.31	87
Сирітський	158,781.68	44
Захисту	125,234.74	34
Наглої Потреби	33,174.07	09
РАЗОМ:	$ 36,600,636.21	100.00

ФОНДИ:

	1970	1971	Різниця
Забезпеченеві	$ 35,224,749.21	$ 35,963,978.41	$ + 739,229.20
Братські	277,404.82	319,467.31	+ 42,062.49
Сирітський	156,049.67	158,781.68	+ 2,732.01
Захисту	116,931.63	125,234.74	+ 8,303.11
Наглої Потреби	30,150.08	33,174.07	+ 3,023.99
РАЗОМ:	$ 35,805,285.41	$ 36,600,636.21	$ + 795,350.80

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА

Майно з кінцем 1971 р. осталось	$ 36,600.636.21
Майно з кінцем 1970 р. було	35,805.285.41
Майно в 1971 р. зросло на суму	$ 795,350.80

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕНЯ МАЙНА УНСОЮЗУ

Загальне майно на 31-го грудня 1971 р.	$ 36,600,636.21

АКТИВИ НЕ ВТЯГНЕНІ ДО ЗАГАЛЬНОГО МАЙНА УНСОЮЗУ

Відсотки від бондів платні в 1972 р.	$ 326,677.93
Дивіденди від стаків платні в 1972 р.	676.05
Відсотки від морґеджів платні в 1972 р.	47,888.12
Відсотки від членських позичок платні в 1972 р.	8,214.59
Відсотки від банків платні в 1972 р.	17.77
РАЗОМ	$ 383,474.46
Залеглі місячні вкладки, зібрані Відділами, але не переслані до дня 31 грудня 1971 р.	52.106.40
Залеглі місячні вкладки від членів	18,415.37
Залеглі вкладки, платні за Акцидентове Забезпечення	881.25
Разом залеглі вкладки, платні 31 грудня 1971 р.	$ 71,403.02
РАЗОМ:	$ 37,055,513.69
Менше книжкова вартість реальности в Кергонксон, Н. Й.	$ 518,641.64
Менше вартість електронічних машин і машини друкарні	26,879.67
Разом обнижено активів	$ 545,521.31
Разом майно по обтягненнях непризнаних активів	$ 36.509.992.38

ПАСИВИ, СПЕЦІЯЛЬНІ РЕЗЕРВИ ТА ІНШІ ФОНДИ

Резерва, якої вимагають асекураційні закони на забезпечення грамот життєвого Забезп.	$ 24,629,083.00
Резерва, якої вимагають асекураційні закони на забезпечення Акцидентових Грамот	7,231.00
Сирітський фонд (сирітські частини й платні відсотки)	$ 115,911.48
Невиплачені посмертні запомоги, дозр. грамоти і т. п.	251,360.83
Дивіденда для членів платна в 1972 р.	420,000.00
Вкладки вплачені з-гори за 1972 р.	547,191.59
Невиплачені нагороди за нових членів	23,568.50
Невиплачені різні видатки	6,767.09
Податки й дозволи платні в 1972 р.	2,646.72
Відсотки від інвестицій вплачені за 1972 р.	3,009.19
Податки платні на морґеджових інвестиціях (запорука)	12,459.84
Запорука на обниження вартости заморг. інвестиція	4,175.39
Резерва на забезпечення пенсій службовикам	289,031.00
Резерва на забезпечення інвестицій в бондах	304,866.38
Невиплачені рахунки друкарні й книгарні, папір і т. п.	7,816.80
Передплата „Свободи" заплачена з-гори	17,302.03
Надвишка резерви	9,867,571.54
РАЗОМ:	$ 36,509,992.38

ОЦІНКА ГРАМОТ З КІНЦЕМ 31 ГРУДНЯ 1971 РОКУ

Признані активи	$ 36,509,992.38
Резерви, яких вимагають асекураційні закони на забезпечення грамот	24,629,083.00
Резерва вимагана асекураційними законами на забезпечення акцидентових грамот	7,231.00
Невиплачені посмертні запомоги, ендавмент, дивіденда і т. п.	2,006,106.84
РАЗОМ:	$ 26,642,420.84
Надвишка резерви	9,867,571.54
РАЗОМ:	$ 36,509,992.38
Оцінка грамот в обох департаментах	135.30%
Смертність в обох департаментах	57.22%
Інвестиції у всіх фондах принесли відсотків	4.74%

Виплачено дозрілих вивінувальних грамот:

З кінцем грудня 1970 р. осталось невиплачених грамот	378	$ 121,129.78
В 1971 р. дозріли нові грамоти	1,906	1,303,865.98
РАЗОМ:	2,284	$ 1,424,995.76
Уневажнено дозрілих вивінувальних грамот	53	$ 3,188.26
БАЛЯНС:	2,231	$ 1,421,807.50
В 1971 р. виплачено за дозрілі грамоти	1,875	$ 1,290,945.65
З кінцем грудня 1971 р. осталось невиплачених грамот	356	$ 130,861.85

Зіставлення виплати посмертних запомог обох департаментів:

З кінцем грудня 1970 р. остало невиплачених посмертних запомог	92	$ 58,861.69
Від 1-го січня до 31-го грудня померло	882	702,702.63
Наново принята відкинена посмертна запомога	1	500.00
РАЗОМ:	975	$ 762,064.32
В 1971 р. виплачено посмертних запомог	850	$ 659,484.96
БАЛЯНС:	125	$ 102,579.36
Відкинено	15	$ 13,341.55
З кінцем 1971 р. осталось невиплачених посмертних запомог	110	$ 89,237.81

СПІЗНЕНІ РАХУНКИ НА ДЕНЬ 31 ГРУДНЯ 1971 РОКУ

Відділ	Сума	Відділ	Сума
1	$ 148.01	257	1,916.64
4	171.29	271	425.93
8	1,158.91	274	278.62
14	1,618.40	276	430.64
20	2,128.18	291	1,352.92
21	298.60	294	17.66
33	440.89	302	87.07
35	947.99	335	161.66
51	956.30	340	695.15
58	302.31	342	400.58
71	131.56	361	8,595.07
74	126.82	374	1,542.28
83	994.58	376	32.33
84	75.43	385	1,454.88
85	203.53	390	100.82
106	2,130.88	395	415.94
114	2,673.89	397	5,106.35
115	257.05	399	1,552.26
127	1,717.04	402	899.53
130	629.05	403	219.61
131	3,125.75	407	1,489.03
135	6.93	412	74.93
136	295.77	414	1,358.15
141	20.25	416	72.73
161	1,310.51	417	52.02
163	674.55	419	117.14
165	572.90	421	667.55
174	1,156.19	423	3,474.94
176	573.05	425	402.31
181	91.55	427	1,918.51
192	335.30	431	145.91
201	12.62	447	1,093.60
207	30.05	454	949.38
208	43.67	455	237.11
214	599.34	468	1,167.29
217	1,337.72	479	328.77
218	468.86	489	193.54
222	1,407.77	492	278.21
230	1,195.64	494	211.71
231	450.86	504	235.83
239	651.89	507	454.82
251	1,466.42	508	534.69
256	232.39		
		РАЗОМ:	$ 74,314.80

Похорон сл. п. Павла Марка

Як повідомляла „Свобода" з 14-го листопада 1972 року, у Ню Йорку помер 10-го листопада на 63-му році життя після важкої недуги бл.п. Павло Марко, довголітній предсідник 204-го Відділу УНС-у ім. о. Агапія Гончаренка в Ню Йорку. Тіло покійного серед прапорів спочивало в похоронному заведенні П. Яреми, де 12 і 13-го листопада були відправлені Панахиди о. деканом мітратом Української Православної Церкви в Ню Йорку Іваном Данилевичем, в асисті о. протоєрея С. Аепріля, диякона Ольхового та з хором під диригентурою проф. Завітневича. У понеділок на Панахиді прощав покійного від Союзової Громади д-р В. Палідвор, секретар 204-го Відділу УНС ім. о. А. Гончаренка, вказуючи на великі заслуги покійного для Відділу, як в ділянці фінасовій, так і в приєднуванні членів. Ціла велика родина покійного належить до того Відділу, а донька Софія Карплюк є навіть в управі та була делеґаткою на останній Конвенції УНС у Клівленді. В середу 14 листопада вранці відпроваджено Покійного, після короткої відправи в похороннім заведенні, на Український Православний Цвинтар у Бавнд Бруку, Н. Дж., де в Церкві - Пам'ятнику відправлено Службу Божу й Панахиду о. деканом мітратом Іваном Данилевичем, в асисті о. о. протоєреїв Земляченка та С. Непріля та дияконів Ольхового й Паливоди, при співі хору проф. Завітневича. На Панахиді були від 204-го Відділу УНС заступник Осип Стеткевич, голова Конт. Комісії д-р О. Соколишин, заступник д-р Іван Козак та від Гол. Уряду УНС — віцепрезидент Марія Душник і головний секретар УНС-у д-р Яр. Падох.

Після похорону відбулася тризна заходом Сестрицтва Церкви - Пам'ятника, яку відкрив молитвою о. декан мітрат Ів. Данилевич і після короткого прощального слова попросив до слова д-ра О. Соколишина, який попрощав покійного від Управи Комітету Округи Відділів УНС-у в Ню Йорку та від Контр. Комісії 204-го Відділу УНС-у, вказуючи, що в тій Церкві-Пам'ятнику знаходиться привезена ним з Київської Печерської Лаври цеголка, доказ варварства московських окупантів в Україні.

Далі прощали покійного від 141-го Відділу Української Народної Помочі - Товариства Перемишль, Дутко, та від 204-го Відділу УНС секретар д-р Вас. Палідвор, який сказав, що Відділ збереже по Покійнім вічну пам'ять та складає відповідну жертву на Церкву-Пам'ятник. На кінець о. протоєрей Земляченко закликав присутніх скласти жертви на Церкву-Пам'ятник, що присутні й зробили. Молитвою закінчено тризну.

Покійний, крім союзової і громадської праці, займався ставленням іконостасів по наших церквах в Америці, великої мистецької вартості. Відділ та знайомі збережуть по покійнім Павлові Марку вічну пам'ять.

Родині Покійного Відділ складає глибоке співчуття.

Д-р Ол. Соколишин

1971

INCOME AND DISBURSEMENTS ON PROPERTY
77-79-81-83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N.J.

INCOME

Rent from Ukrainian National Ass'n, Inc.	$12,000.00
Rent from "Svoboda"	12,000.00
TOTAL INCOME	$24,000.00

DISBURSEMENTS

Real Estate Taxes	$10,231.39
Oil	1,770.03
Maintenance	1,680.00
Painting	1,491.40
Rugs, tiles and linoleum	793.75
Gas and electricity	776.88
Insurance	773.80
Plumbing	711.00
Window cleaning	432.85
Locks	287.70
Water and sewer charges	212.40
Exterminating	99.78
Sidewalk repairs	75.00
Window repairs	35.70
Electrical repairs	15.75
TOTAL DISBURSEMENTS	$19,387.09
INCOME	24,000.00
DISBURSEMENTS	19,387.09
BALANCE TO PROFIT	$ 4,612.91

В 1971 РОЦІ ПОМЕРЛИ ЧЛЕНИ В ТАКИХ СТЕЙТАХ:

	Число	Сума забезпечення
ЗСА:		
California	3	$ 2,500.00
Colorado	1	500.00
Connecticut	44	31,915.75
Delaware	7	6,062.09
District of Columbia	—	55.10
Florida	1	1,000.00
Illinois	84	60,677.21
Indiana	3	2,062.64
Kansas	3	1,538.02
Maryland	7	5,545.87
Massachusetts	11	8,000.00
Michigan	34	24,787.53
Minnesota	12	8,625.27
Missouri	12	8,500.90
Nebraska	1	500.00
New Jersey	104	85,398.70
New York	205	154,449.40
Ohio	68	57,235.54
Pennsylvania	213	180,518.41
Rhode Island	13	11,000.00
Wisconsin	2	2,000.00
Total U.S.	828	$652,851.51
КАНАДА:		
Alberta	1	$ 1,000.00
British Columbia	1	2,500.00
Manitoba	3	2,000.00
Nova Scotia	1	1,000.00
Ontario	36	29,748.23
Quebec	11	8,602.89
Saskatchewan	1	5,000.00
Total Canada	54	$ 49,851.12
GRAND TOTAL	882	$702,702.63

(Продовження буде)

ВІД РЕДАКЦІЇ: З технічних причин (вичерпання запасів 6- і 8-сторінкового паперу) друк цього протоколу буде на кілька днів перерваний.

ЦЬОГО РОКУ СПОВНЯЄТЬСЯ 80-РІЧЧЯ „СВОБОДИ", ЯКА ВИДВИГНУЛА ІДЕЮ СТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЩОБ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ І РЕСУРСАМИ БУДУВАТИ КРАЩЕ МАЙБУТНЄ УКРАЇНЦІВ У НОВОМУ СВІТІ ТА ДОПОМАГАТИ РІДНОМУ НАРОДОВІ В ЙОГО ЗМАГАННЯХ ДО ВОЛІ І НЕЗАЛЕЖНОСТИ. УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ УЖЕ 80 РОКІВ ЗДІЙСНЮЄ ЦЮ МІСІЮ. СВОЇМ ЧЛЕНСТВОМ І СВОЄЮ ПРАЦЕЮ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ МИ СПІЛЬНО ЇЇ ЗДІЙСНИМО.

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

РІК XX. СІЧЕНЬ 1973 Ч. 1 (177)

Ярослав Падох

ЩО НАМ ПРИНІС МИНУЛИЙ РІК

Наші союзові жнива, а з ними й наш День Подяки, припадають на грудень, точніше на кінець року, тому й не дивно, що інколи від них повіває холодом. Ще й до того ми, громадські робітники, звикли ставити собі вимоги і пляни, для сповнення яких потрібно теплого підсоння й немало химерного щастя.

Зачинами Різдво і Новий Рік. Різдво потягло кріпким морозом, наче пригадуючи нам не менш суворі закони й обов'язки громадської праці, а зокрема її тяглість й безперервність. Ось щойно закінчилися турботи сімдесят другого, а вже спокою не дає рік сімдесят третій. Ще не зведено разом чисел і спостережень з минулорічної праці, а вже слід готовити пляни нового, цьогорічного походу.

А минулорічна праця вимагає не тільки сухих, математичних підсумків, але й справедливої оцінки й витягнення з неї висновків, щоб не повторювати помилок минулого і щоб ще з більшим завзяттям продовжувати це що принесло пожиток. А також — признання й подяка за труд і посвяту, тим більше, що з кожним роком зменшується число готових на одне й друге.

Минулий рік був, на наш союзовий рахунок, звичайним роком, себто ані конвенційним, ані передконвенційним, тому від нього не можна було сподіватися надзвичайних подвигів. Лише в два згадані незвичайні роки, які стоять в непереможній тіні союзової Конвенції, інколи союзові діячі перескакують самі себе. Та все ж він приніс нам кращий прибуток, як попередній рік. У 1972 р. ми придбали 4,216 нових членів, тобто на 160 більше як у 1971, отже на чотири відсотки більше. До того в тім році наші втрати в членах були менші, тому й слід сподіватися набагато кращого членського балянсу, як у попередньому. Підсумки втрат трудніше підрахувати, як число придбаних членів, тому на них прийдеться ще день пождати. В минулому році ми поставили собі мету 5,500 нових членів. Здобувши 4,216, ми виконали свою мету лише на 77 відсотків. Надіймося на кращий здобуток в цім році. Якби не значне число Відділів, які ввесь рік годі було спонукати до будь-якої активности, й якби ще традиційний брак систематичности у праці, який позначується хвилевими зривами, звичайно під кінець року й до того запізно, то ми напевно замкнули б наші рокові книги з куди кращим балянсом.

У наших змаганнях минулого року заслужилися особливо ряд працьовитих людей, жінок й чоловіків, відділових, постійних і обласних організаторів нових членів. Таблиці наших числових підсумків, зроблених на кінець грудня, які будуть проголошені пізніше, віддадуть належне признання усім, які собі на нього заслужили своїм довгим, цілорічним трудом. У цій короткій статті можемо згадати тільки найуспішніших з них, як також найбільш успішні Відділи й Округи.

В першу чергу наше признання належиться „великій шістці" відділових організаторів секретарів своїх Відділів, з яких кожний та кожна придбали понад п'ятдесят членів. Особливо приємно відзначити, що поміж ними є дві секретарки, одна з яких до того навіть очолює цю дуже почесну табелю. Пошануймо їх усіх і привітаймо. Ось вони:

Анна Гарас — 60 членів
Мирослав Кальба — 59 чл.
Михайло Семків — 59 чл.
Микола Хоманчук — 54 чл.
Михайло Кігічак — 52 чл.
Квітка Стецюк — 51 чл

Перших двоє, крім заслуги, принесли почесть ще й своїм урядам головних радних, відзначуючи спільні зобов'язання як відділові, так і головних урядовців.

Хоч для підкреслення заслуг відділових організаторів ми рідко даємо публічне признання організаторам постійним, які самі собі цього не бажають, то все ж у цих рокових підсумках слід назвати бодай декілька найбільш успішних з-поміж них. Передові місця зайняли Богдан Дейчаківський з Лорейну (75 членів), Іван Одежинський з Філядельфії (65), Іван Петрунцьо з Майнерсвилу (43), Андрій Іванюк з Чикаґо (36) і Богдан Зорич з Торонта (31). Очевидно, куди більше від постійних та відділових організаторів придбали обласні організатори, які, крім тих членів, яких записано на їхній рахунок, придбали чи допомогли придбати куди більше, не зараховуючи їх на своє „конто".

Здобутки минулого року в значній мірі підвищили здобутки останнього місяця, який приніс 526 членів. Поміж грудневими організаторами визначилися секретарі: Іван Кнігницький (22 члени), Василь Шаран (15), п. Аліція Бервинчак (13) і п. Квітка Стецюк (12) та гол. касирка п-і Уляна Дячук (13) і гол. секретар Ярослав Падох (16).

Поміж найбільш успішними Відділами, які в минулім році придбали найбільше членів, є: 233-ий у Лорейн під проводом секретаря Б. Дейчаківського (77 членів) 340-ий в Нюарку, під проводом секретаря В. Колюбінського і голови пастора Андрія Давидюка (69 членів), 240-ий в Клівленді під проводом секретаря М. Кігічака 65 членів), 379-ий в Чикаго під проводом секретаря М. Семкова (62 членів) і 47-ий в Бетлегемі під проводом секретаря Анни Гарас (60).

Признання також передовим Округам, які здобули найбільше число членів, а саме: Філядельфійський, яка придбала 425 членів, Ню Йоркській, яка придбала 386 членів, Чикаґівський, яка придбала 384 членів та Клівлендській, яка придбала 368 членів. Три з тих, крім Чикаґівської, придбали в 1972 р. більше членів, як попереднього року. Особливо відзначалася Округа Філядельфії, під проводом голови головного радного Степана Гавриша, яка ще з кінцем листопада стояла на четвертому місці, а в одному грудні придбала 102 члени й перемогла своїх суперників, минулорічного першуна Чикаґо та Ню Йорк.

Єдина невелика, але дуже активна Округа Шамокину під проводом голови Михайла Гентоша, квота якої виносила 170 членів, а яка придбала 173, виконала свою квоту на 100 відсотків, а Округа Аллентавну під проводом гол. Радної Анни Гарас, Клівленду, під проводом гол. радного д-ра Богдана Футея, Ніяґари під проводом Єфима Омельченка, Нюарку під проводом голови Юліяна Баранюка та Філядельфії під проводом свого голови гол. радного Степана Гавриша, виконали понад 75% квот.

З найбільш відрадних здобутків минулорічної кампанії слід відзначити придбання п'яти нових молодечих Відділів, а саме Пластовий Відділ в Торонті, Йонкерсі, Рочестері, Лос Анджелесі, та в Рутефорді. Ці найцінніші, бо молодечі Відділи, які постійно будуть поповнюватися новими членами місцевих Пластових Станиць разом із раніше існуючими

(Закінчення на стор. 7-ій).

Союзова Пенсильвенія горою!

Збираючи на швидку руку підсумки минулорічної кампанії за дальшу розбудову Українського Народного Союзу та визначну ролю, яку в ній відіграли Відділи та Округи колиски УНСоюзу-Пенсильвенії, стверджуємо, що в минулім році, подібно, як в ряді попередніх років, Пенсильвенія визначилася своїми небуденними осягами.

З терену Пенсильвенії минулорічна кампанія дістала свого чемпіона, чи радше чемпіонку, якою є головна радна й голова Аллентавської Округи та секретарка 47-го Відділу УНС, Анна Гарас. Вона придбала в 1972 р. 60 членів, отже найбільше число, яке здобув хтобудь з-поміж відділових організаторів і організаторок. Вона стала першуном на ввесь Союз поміж жінками і чоловіками. Додати б, що вона вже вісім років під ряд є членом Клюбу Заслужених УНСоюзу, вимогою чого є придбати кожного року бодай 25 членів. До того її Округа, під її головством, придбала в минулім році понад 75% своєї квоти. Також слід пікреслити, що п-і Гарас є дуже активна в різних українських установах, є головою Контрольної комісії Головної Управи ОЖ-ОЧСУ, член Управи Відділу УККА й заступниця Відділу ОЖ ОЧСУ в Аллентавні, голова Контрольної комісії 91-го Відділу СУА в Бетлегемі і ін.

Анна Гарас

Не меншим успіхом союзової Пенсильвенії є це, що його Філядельфійська Округа під проводом гол. радного Степана Гавриша, яка в минулому була кількакратним переможцем поміж Округами й за це одержала ряд почесних плякет та прапор УНСоюзу, знову відновила, по деякій перерві, своє першенство і, здобувши в 1972 р. найбільше число членів (425), стала першуном поміж 30-ми Округами УНСоюзу, а водночас виконала понад 75% своєї квоти.

Найбільш успішним організатором Філядельфійської Округи є колишній головний радний Іван Одежинський. В давніх роках він був відомим організатором членів й декілька років здобував першенство в цілім УНСоюзі. Після довшої перерви він в жовтні минулого року відновив організорську працю і протягом двох місяців придбав 65 членів, яких забезпечив на понад чверть мільйона долярів. Забезпечування на високі суми це особливо цінна прикмета цього організатора. Недавно, передаючи в головній канцелярії подання новозорганізованих членів, він заявив, що в новім, тобто 1973 р., придбає двісті членів з сумою забезпечення щонайменше на один мільйон долярів. Тому, що найбільшим недомаганням нашої громади є це, що вона нерадо забезпечується на більші суми, ця акція п. Одежинського йде по лінії намагань УНСоюзу. До минулих осягів І. Одежинського треба зарахувати його Відділ УНС ч. 153, який він перед двадцяти роками оснував та розбудував на найбільший в своїй великій Окрузі, який під цю пору доходить до восьми сотень членів.

Іван Одежинський

Михайло Гентош

До першунів Пенсильвенійського стейту до найбільш успішних у минулорічній кампанії союзових діячів, без сумніву слід зачислити одного з найбільш заслужених діячів, секретаря 305 Відділу в Магоні Сиτі та голову Шамокінської Округи, Михайла Гентоша. Його Округа досягла в минулім році велике вирізнення здобувши понад сто відсотків своєї плянованої квоти 170 членів, чим вона єдина на всі Округи висунулася на перше місце. Від довгого ряду років п. Гентош, як секретар Відділу та голова Округи, неструджено працює для побільшення УНСоюзу, самий здобуваючи кожного року бодай 25 членів. В минулім році він особисто придбав 31 членів, хоча він перебував важку операцію. Навіть перебуваючи в шпиталі, він не перервав союзової праці, забезпечивши в УНСоюзі свою опікунку-доглядачку. Повторім за старою приказкою: щоб на камені родилися такі секретарі і організатори УНСоюзу!

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно - американському континенті для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознимки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознимки нам надіслано.

Ярина Ференцевич, доня Юрія і Христини Ференцевичів, членка 25-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сиτі. Маленькій Яринці всього чотири місяці, але вона вже має три грамоти УНСоюзу!

Вероніка Візір, доня інж. Віталія й Ольги Візір, нова членка 486-го Відділу УНС в Сан Франсіско, Кал.

Анна Когут, доня Павла і Марії Когут, наймолодша членка 486-го Відділу УНС в Сан Франціско, Кал.

Олександер Липецький, син Любомира і Христини Липецьких, новий член 174-го Відділу УНСоюзу в Детройті, Міч.

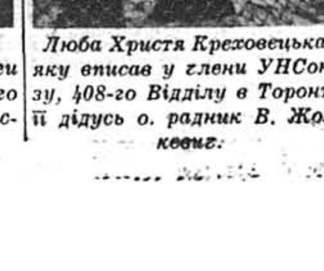
Інж. Віталій Візір із наймолодшим сином Андрієм, якого він вписав разом з всіма членами своєї родини до 486-го Відділу УНС в Сан Франціско, Кал.

Грег Реймонд Бартошек, син Ярослави Бартошек, член 281-го Відділу УНСоюзу в Байоні, Н.Дж.

Наталка Візір, доня інж. Віталія і Ольги Візір, нова членка 486-го Відділу УНС в Сан Франціско, Кал.

Люба Христя Креховецька, яку вписав у члени УНСоюзу, 408-го Відділу в Торонті, її дідусь о. радник В. Жолкевич.

Галюся і Єлисавета Лярисса Сонні, доні панства Лярисси і Владислава Сонні, нові членки 5-го Відділу УНСоюзу в Асторії, Н.Й.

Михайло мол. і Карен Ріпецькі, діти Михайла і Леони Ріпецьких, наймолодші члени 153-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, Па. Батько цих молоденьких членів Михайло Ріпецький працює в одинокій у Філядельфії будівельній фірмі „Філядельфія Драйвол Констракшен", власниками якої є відомі громадяни Володимир Біляїв та Семен Кривуша.

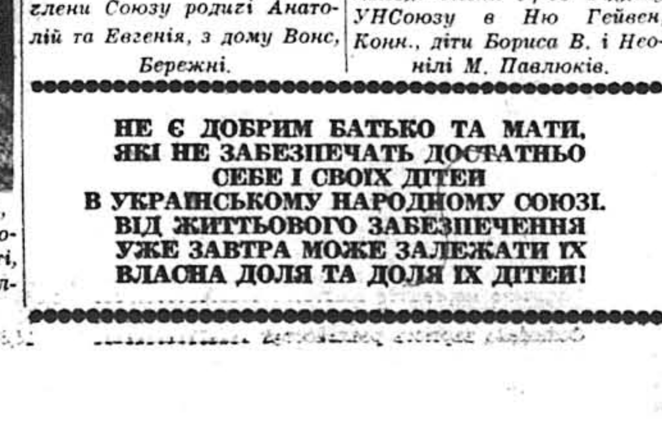
Ярослав Кисіль, син Ірени і Богдана Кисілів, член 146-го Відділу УНСоюзу в Детройті, Міч.

Роберт Бридун, син Івана і Гелен Бридунів, один з наймолодших членів 275-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сиτі, Н.Дж.

Христофор Бережний, наймолодший член 375-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, якого записали в члени Союзу родичі Анатолій та Евгенія, з дому Вонс, Бережні.

Борис Павлюк та Ігор А. Павлюк, молоді члени 54-го Відділу УНСоюзу в Ню Гейвен, Конн., діти Бориса В. і Неонілі М. Павлюків.

НЕ Є ДОБРИМ БАТЬКО ТА МАТИ, ЯКІ НЕ ЗАБЕЗПЕЧАТЬ ДОСТАТНЬО СЕБЕ І СВОЇХ ДІТЕЙ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ. ВІД ЖИТТЬОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УЖЕ ЗАВТРА МОЖЕ ЗАЛЕЖАТИ ЇХ ВЛАСНА ДОЛЯ ТА ДОЛЯ ЇХ ДІТЕЙ!

Ярослав Падох

ПОХВАЛА ГРОМАДСЬКИМ РОБІТНИКАМ

Громадські діячі, до яких, на своє щастя чи нещастя належить автор цих рядків, вже на самих початках своєї громадської „кар'єри" практично вивчають безжалісну істину, а саме, що суспільне життя не підлягає ніяким стислим законам. Що дали б вони, щоб можна було поставити знак рівности поміж суспільними й стислими науками та щоб у плянуванні громадської праці можна було вжити, бодай з приблизною точністю, якщо не високу математику, то бодай рахунки з обсягу народної школи. Мабуть можна було б тут покликатися на вислів славетного, чомусь призабутого в Америці, письменника Джека Лондона, який в блискучому оповіданні „Треба запалити вогонь", висилаючи свого героя на далеку, жорстоку північ, де показник термометра часто доходить до кінця своєї скалі, сказав, що там уже не діють ніякі людські чи Божі закони. Як же часто, підсумовуючи свою цілорічну працю, громадський робітник, зчудований питає себе і всіх довкруги, чому його праця і праця його співробітників, така сама, як у минулі роки, а може й більш наполеглива, не принесла таких самих плодів, як раніше, або й принесла невдачу.

Ці міркування приходять з початком кожного року, коли приходиться робити підсумки минулорічної праці й при цьому виявляється, що вони далекі від намічених плянів, а ще дальші від гарячих бажань і сподівань.

Великий, пробачте за нескромність, найбільший, найстаріший та найбагатіший поміж всіми іншими українськими установами в вільному світі Батько-Союз підпадає таким самим суспільним законам, як всі інші подібні громадські установи до найменших, наймолодших і найбідніших. Чотирирічний його круговорот довкола Конвенції, яка не одному амбітному союзовцеві зганяє сон з віч, має свою механіку та свою логіку. Два його роки: передконвенційний і конвенційний — це „товсті" роки, а два інші, проміжні, звичайно є роками „худими". Либонь навіть конвенційний запал делегатів та союзових діячів „ет лардж", не втрачає нічого зі своєї традиційної, української нестійкости: до і на Конвенції їде вгору, а після Конвенції стрімко спадає вділ, щоб поволі підноситися на хвилях конвенційно-виборчих надій у передконвенційному році.

Минулий 1972-ий рік був саме другим з черги „худим", бо віддаленим від минулої й майбутньої Конвенцій, роком. Та все ж деяка зміна на краще у щойно проминулім році, у порівнянні з ранішим, говорить великим голосом про це, що грядуча Конвенція вже не за горами. Назагал в 1972 році Український Народний Союз придбав чималу армію членів: 4,215, що є на чотири відсотки більше, як в 1971 році. А відсотки при таких числах, і до того, коли йде про членів забезпеченевої установи, які зобов'язуються на десятиріччя, а то й на все життя до певних обов'язків, це немаловажна справа! Кожна звишка, зокрема в наших умовах дальшого відокремлення від українського материка, відходу літніх патріотів та продовжування і поглиблювання процесу відчуження молоді, йде на вагу золота. Тому й ця звишка народжує нову надію на куди кращий, щойно розпочатий, поточний рік, тим більше, що він за всіма законами конвенційно-союзової механіки й логіки є роком „товстим", бо передконвенційним.

До того минулий рік визначився придбанням поважного числа, бо восьми нових Відділів, п'ять з яких є Відділами молодіжними-пластовими, отже найбільш побажаними для УНСоюзу й його майбутньої долі та розвитку. Разом із існуючими пластовими Відділами, новопридбані п'ять збільшили їх кількість до чотирнадцяти. До них приходять ще п'ять спортових Відділів, які існують при передових українських спортових Клюбах в більших наших громадах.

До відрадних познак минулого року належить видатне зменшення втрат членів. Велика громада має великі прибутки, але й великі втрати, зокрема громада літня. Не завжди розумно користає наша союзова громада з широкого вахляра численних союзових забезпеченевих плянів, вище цінуючи короткореченцеві, здебільшого двадцятирічні грамоти, від довгореченцевих, а то й на все життя, і то всупереч загальноамериканським тенденціям. З уваги на це кожне двадцятиріччя масового збільшення членства УНСоюзу позначується дуже збільшеним числом дозрілих грамот, що зв'язане зі значним відпливом членів. Тому, що вже проминуло перше двадцятиріччя нової української імігрaції, обнижується число втрат й тому вже значніше число новопридбаних членів повинно б у майбутніх роках збільшити стан членів УНСоюзу, а не тільки, як у двох останніх роках, лише покрити численні втрати, або й залишити недобір.

Минулий рік виявив знову головну причину слабости наших акцій, малих і великих: брак систематичної праці. Хоч розрахунки на „одного члена від 500 Відділів що-місяця" були і залишаться такими самими нереальними плянами, як „по одному долярові від мільйона українців в Америці", то все ж якщо в сповненому святочними клопотами місяцеві грудні можна було придбати шістсот (а раніше бувало й тисячу) членів, чому вдоволятися в інші місяці двома-трьома сотнями?! Магічний лік на цю нерівність нашої громадської температури та працьовитости, якщо б його комусь повелось би винайти, вніс би революцію в наше громадське життя і його здобутки, а винахідникові справедливо належалась би нагорода Нобеля.

Але, відклавши набік смуток заведених надій й наполовину, чи на скромну четвертину невиконаних плянів, допустім до слова нашу вроджену надію на краще, без якої немає справжнього громадського діяча, а зокрема українського. Без глибокого оптимізму й віри в остаточну перемогу, навіть у найважчих обставинах, не встоявся б наш союзовий організатор, ані наш неструджений союзовий секретар навіть від Конвенції до Конвенції, не то, як десятки й сотні з них, впродовж кількох ґенерацій, а нерідко майже від колиски до гробної дошки.

Тому нехай буде „вічна слава", що не тільки „през шаблі маєм права", зокрема поза українською землею, але також „през" працю наших народних робітників, перишими поміж якими в наші скупі часи є союзові секретарі й організатори. Це ж бо вони день за днем, місяць за місяцем і рік за роком „ходять по муках", по всіх закутках своєї громади, щоб її кликати до гурту й гуртом добиватися більшої пошани в чужих й змоги краще, як досі, помагати собі й далекій Україні, яка знову знайшлася у великій потребі.

А до признання долучім „купно" нашу загальну подяку цим відомим й частіше невідомим громадським діячам за їхню посвяту й невгнутість. На них, як на манґеттанськім ґраніті, стоїть й ще довго стоятиме наша американська Україна.

ЧЕРВОНІ БАНКНОТИ

Париж. — Поблизу великого французького банку „Кредіт Леоне" на директора філіялу того банку напали три грабівники. Один проти трьох озброєних бандитів війни не розпочинав, а по змозі спокійно віддав свою товстеньку течку, в якій лежало 60.000 франків, — 5 франків тепер коштують 1 американський доляр. Після цього жертва нападу поспішно подалася геть, а бандити відчинили течку, плянуючи перерахувати й поділитися „прибутком". Але прибутку не сталося, бо, відчиняючи, вони пустили в рух автоматичний пристрій у течці, який миттю пофарбував усі гроші на червоно. Червоних банкнотів у Франції — бодай покищо — не випускають.

В. Дідюк

МАЙБУТНЄ НАШОЇ РОДИНИ — НАЙВИЩИЙ ОБОВ'ЯЗОК

Живемо в обставинах добробуту. Наші матеріяльні досягнення можна б взагальному назвати задовільними. Кожний так чи інакше влаштував своє життя. Однак, всюди у цих країнах добробуту чути немов якесь магічне слово — „асекурація". Сотні різних забезпеченево-асекураційних компаній на всі лади пропонують найрізноманітніші роди забезпечення, хоч ключеву ролю відіграє таки життьове забезпечення, бо є підставовим чинником у житті кожної людини. Коли людина живаздорова, то у найгірших, як кажуть, обставинах якось дає собі раду та догляне родину. Інша річ, коли все це спаралізує хвороба чи й смерть. Життьове забезпечення це свого роду ощадність, як колись у нас казали — на „чорну годину". Ми, українці, якось ніколи не мали великого сантименту до справ забезпечення, бо в інших обставинах ми жили і виховувались. Опинившись в ЗСА чи Канаді, ми постійно переконуємось, що жити у цих країнах без забезпечення прямо неможливо. Ми переконуємось, що забезпеченева праця — це велика справа, зокрема коли йдеться про наші братсько-запомогові Союзи, на чолі яких промінює УНС. Тому й не дивно, що перші наші піонери вже тоді інстинктом мудрости відчули нові обставини та побіч своїх рідних церков, творили братські Союзи. Інстинкт самозбереження, самодопомоги був децидуючим чинником.

Від того часу пройшло багато років. Набагато змінились обставини і, здавалося б, багато справ стало ясними. На жаль, є чимало неоправданого упередження до забезпечення, особливо до забезпечення у своїй рідній установі, яка, побіч сторожі майбутнього їхніх родин, стоїть також на сторожі всієї української спільноти. Такі люди дуже часто відпекуються від забезпечення в УНС, хоч нічого не перешкоджає їм мати його, і то на великі суми, — у чужих.

Вивчаючи таке поступовання у різних місцях і часі та різних верств спільноти, можна приписувати багато дечого. Я переконаний, що постійною впертою і систематичною працею з часом можна буде змінити таку настанову. Більше і більше треба вести роз'яснюючу і виховну працю. Тому і у цій довгій статті я спиняюсь на справі життьового забезпечення, яку на базі братсько-запомоговій (fraternal), веде вже довгі роки наш УНСоюз.

Забезпечення — це спосіб, який уможливлює кожній найбіднішій людині, як і більшим установам і групам за відносно малу заплату перекинути відповідальність за все, що може їх стрінути, на установу, яка займається цими справами. Забезпечивши свій дім, авто, хворобовість, хатне устаткування, — Ви певні, що у випадку крадежі, вогню, нещасливого випадку чи хвороби, одержите таке відшкодування, яке вибрали і за яке оплачуєте свої вкладки. Однак, ті кілька родів забезпечення відносяться виключно до матеріяльних надбань кожної людини, і коли вона жива-здорова, то навіть втративши дещо, має можливість їх придбати, відновити, навіть збільшити.

Цілком інакше виглядає життьове забезпечення. Воно забезпечує не набутий предмет, а найцінніше, що тільки посідає людина — життя. Працюючи, кожна людина плянує, виховує своїх дітей, купує дім, авто та всі потрібні для життя речі, за готівку чи на кредит; посилає дітей до школи, плянує дати їм найвищу освіту. У наших обставинах поспіху і різнородних занять та браку часу, часто забуває про найосновніші речі — про забезпечення. Вправді, бувають і такі, які „не вірять в асекурацію", або „зложать гроші" у банку, або „ще не вмираю", і все було б може й добре, наколи б нараз, чи звичайна непередбачена, чи випадкова смерть вриває нитку життя і все стає на одному — немає його більше! Залишаються горем прибиті батько, мати, діти, брат, сестра, дружина, муж — і до трагедії родини часто доходить додатковий клопіт. Проблема похоронів, які коштують нині вже тисячі долярів, проблема довгів за авто, хату, меблі, а найважливіше дальших студій для залишених сиріт! Хто має прийти їм з допомогою? Чи батько, тяжко працюючи, не любив своїх дітей, не любив родини? Чому ж не подбав він про них? Чому залишив їх незабезпеченими? Може належав він до тих, які дуже часто потішають себе, що „ще зложу до банку", чи „не збираюсь умирати", а може належав до таких, які твердять: „А що мені, як умру, хай хоч і за пліт викинуть!"

Роди забезпечення є різні. Вони не конечно, як часто кажуть, мусять бути „на смерть". Так звані „ендавмент" поліси приносять у відповідному часі повну готівку з дивідендами, а у випадку УНСоюзу — звільненими від доходового податку. Дитячі: до 18 чи 20 років життя дають дитині можливість, вибравши гроші, вжити їх на свої студії. Термінові дають велике забезпечення за малі вплати, вони забезпечують життя та різні позики (морґеджі). За центи у місяць забезпечують на великі суми грамоти акцидентові. Вибираючи якусь групу забезпечення, добре порадитися зі своїм представником, секретарем Відділу чи організатором. Кожна забезпеченева грамота має точно окреслені межі відповідальности. На жаль, часто наші люди не звертають на це належної уваги, з чого у пізнішому часі постають оправдані чи неоправдані непорозуміння. Постають нарікання аж до „мене обдурили!" Я часто чую: „Ви з асекурації мене вже три рази обдурили, Ви мене вже не обдурите!" Прикро слухати. Знаю одне, що ніколи і нікого не можна обдурити в зрозумінні, що взяв він один рід забезпечення, а платить за інший! Словом, я не вірю, що можна говорити про грушки, а продавати сливки! Однак, є можливість, що можна купити собі те, що у даний час і обставини не конечно даній особі підходить. Вправді, часто не визнаючись на окремих групах, люди „ловляться" на суму вплати. Дехто думає, що менша вплата — краще. Дуже часто люди дивуються, коли запитати, яку групу забезпечення мають. Вправді, часто не знаючи, чи за деякий час забуваючи, витворюється дуже незручне і неприємне становище. Ми, зокрема в УНС, стараємося доложити всіх зусиль, щоб кожному нововступаючому членові все вияснити якнайкраще, щоб оминути всяких непорозумінь у майбутньому.

Своїх секретарів-організаторів ми підготовляємо до забезпеченевої праці якнайкраще. Ми переконані, що добра і солідна служба членам — це велика частина дальшого успіху. Не намовити, а переконати і доказати — це наш клич.

Всі роди забезпечення мають свої окремі законні приписи, вони ж становлять контракт між двома сторонами. Певно, що всіх їх не можна знати, тому треба звертатися у цих справах до своїх довірених секретарів Відділів, або організаторів, так само із таким довір'ям, як звертаєтесь до свого родинного лікаря у справі Вашого здоров'я. Так як немає одного універсального ліку на всі хвороби, так немає одного роду забезпечення, що хоронило б від усіх можливих втрат. Різні роди забезпечення пристосовуються до різних обставин, віку, матеріяльних засобів, членів родини і т.п. Всі вони добрі, якщо відповідно підібрані. У родині дуже добре, гарно й корисно, коли кожний член її є забезпечений, одначе перший і незаступимий обов'язок мати забезпечення, і то у наших часах на відповідну суму — є конечним для батька-голови родини. Батько, як голова родини, відповідальний за будучність всіх йому найближчих і най дорожчих осіб. Тому добре передумаймо вище сказане. Якщо з різних причин ми не прив'язували належної ваги життьовому забезпеченню, — зробім це ще сьогодні! Велика наша рідна установа УНС є до Ваших послуг! Вона своєю довголітньою працею для українських людей і всієї спільноти заслужила на повне довір'я.

Відзначили основоположників та 30-річчя Відділу УНС у С. Кетринс

Біля 400 осіб, зібраних у Домі УНО в Сент Кетринс, Онт., 18 листопада достойно відзначили 30-річчя існування Відділу УНС ім. І. Франка та вшанували його засновників. Діловий комітет під проводом визначного громадянина секретаря Відділу і довголітнього постійного організатора Петра Дякова, доложив усіх старань і праці, щоб імпреза вийшла під кожним оглядом якнайкраще. Відкриваючи ювілейні святкування, голова Відділу П. Піжицький привітав чисельно зібраних учасників, а зокрема головного предсідника УНС И. Лисогора, членів Головного Уряду, окружних союзових діячів та всіх визначних представників, передаючи ведення програми П. Дякову, який увів присутніх в історію початків заснування Відділу та його засновників. По спільній молитві, яку провів о. М. Блаженко, почесний голова Округи, тостом на честь Королеви і вечері, було представлено гостей почесного стола, за яким засіли: головний предсідник УНС Иосип Лисогір, голова Головної Ради УНС В. Дідюк, почесний член Головного Уряду УНС, довголітній організатор В. Гірняк, о. М. Блаженко, почесний голова Ніяґарської Округи, теперішній голова і довголітній секретар та організатор Є. Омельченко, о. декан д-р М. Комар, д-р Прокопець з дружиною, адв. О. Бабій, адв. Б. Долішній з дружиною, п. Шарик, кандидат на мейора міста п. Мартін з дружиною і інші. Представлено також довголітнього секретаря Відділу УНС у Ванкувері п. Касюхнича з дружиною та всіх секретарів і голів Відділів Округи: Д. Пища з Бурлінґтону, п-і К. Онуфрик і Б. Кульчицького з Гамільтону, И. Фаренича з Гамільтону, М. Бережука і В. Сташинського з Ст. Кетринс, о. М. Блаженка з Торольду, П. Самця з Ніяґра ан де Лейк, П. Дякова, секретаря Відділу ювілята, і секретаря й голову округи Є. Омельченка з Гримсбі. Про початкові праці Відділу та його засновників говорив о. М. Блаженко, тодішній визначний діяч організації УНО, при якому творились Відділи УНС. Головний предсідник УНС Иосип Лисогір, вітаючи Відділ і Округу із відзначуваннями їхнього свята, 30-річчя праці Відділу ім. І. Франка, вказав на заслуги піонерів - організаторів, підкреслюючи велику працю основоположника і першого секретаря Відділу Пилипа Цибуляка та всіх інших його співробітників у тому часі, відмічуючи великий їх вклад у працю для української спільноти, що робить і УНС вже на протязі близько 80 років, які сповняться в 1973-му році — існування „Свободи", яка була ідейною базою постання УНС. Довголітній організатор і визначний суспільно - громадський діяч, почесний член Головного Уряду УНС В. Гірняк вказав на труднощі початкової організаційної праці та на відданість перших піонерів, між якими згадав довголітнього і заслуженого секретаря П. Самця, з яким вони пройшли майже увесь Ніяґарський півострів у праці для УНС. Головний предсідник УНС И. Лисогір у товаристві В. Дідюка, В. Гірняка і П. Самця вручив почесну грамоту для першого секретаря Відділу Пилипа Цибуляка і наділив його почесною медалею основоположника УНС о. Г. Грушки. Одержуючи ці відзначення, Цибуляк із замітним зворушенням дякував за таку велику честь і признання.

Головний радний і обласний організатор В. Дідюк, зупиняючись на цілях і завданнях УНС та його велетенській праці для нашої спільноти по обох боках Ст. Лоренс ріки в Америці і Канаді, а тим самим для всього українського народу, підкреслив спільність наших завдань супроти нашого народу у теперішніх обставинах на Рідних Землях, закликав до посиленої дальшої праці, поставивши за добрий приклад до наслідування тих союзових працівників - секретарів і організаторів, які вже у цьому році виконали своє організаційне завдання. Висловив переконання, що Округа у цьому році виконає своє завдання в цілості. Після його слова було вручено почесні грамоти для основоположників Відділу і довголітніх його працівників, в особах: Степан Мончак, Петро Дяків, Михайло Назар, Юлія Сверлик, Осип Ґонтарський, Василь Чорнописький, Евфрозина Піжицька, родина п-ва Боровських та Іван Ковальський. В імені всіх подяку зложив п. Назар, а присутні відспівали їм грімке „Многая літа". За найкраще виконання своїх організаційних завдань головний радний і обласний організатор вручив перший том Енциклопедії Українознавства секретареві Відділу-ювілята П. Дяковому та зложив признання Відділам: 458 — секретар Д. Пищ, і 416 — секретарка п-і К. Онуфрик, відмічуючи, що вже на день цих святкувань Округа виконала свої завдання на 75 відсотків.

У мистецькій частині вечора виступив також дівочий хор під диригентурою п-і О. Ткачук, який чудово виконав три пісні, і танцювальна група „Дунай" під проводом сина заслуженого союзовця П. Самця, Ореста Самця, яка виконала знаменито кілька бравурних українських танців. Відбулося також тягнення щасливих виграшів даровних поліс для молоді до 15-го року життя та вручення 45 аплікацій головному предсідникові УНС. Відділ - ювілят у своє 30-річчя сам придбав у цьому році „символічне" число, 30 нових членів.

Щиру подяку і належне признання треба зложити також п. Лойкові за мистецьке оформлення залі. Написи закликали до вступлення у члени УНС, а емблема прикрашувала головний стіл, і все було так по мистецьки уложено, що направду звертало увагу. Це був добрий і вдалий помисл.

Всі Відділи на спільній нараді - зустрічі із головним предсідником, якою проводив В. Дідюк, обіцяли свої завдання вповні до кінця року виконати. Ми твердо віримо, що ця обіцянка буде виконана і Округа стане Округою - першуном, за що треба вже висловити признання голові Округи панові Є. Омельченкові, який все старається, щоб було якнайкраще. Подякою господаря святкувань П. Дякова для всіх, які так чи інакше причинилися до успіху імпрези, та молитвою, яку провів парох о. д-р декан М. Комар, і відспіванням національного гимну „Ще не вмерла Україна" закінчено першу успішну і під кожним оглядом вдалу частину імпрези.

Далі відбувалася у гарній і милій атмосфері товариська забава під звуки чудової оркестри. Вдалими і заслуженими відзначеннями Відділ УНС ім. І. Франка у Ст. Кетринс закінчив перший етап своєї праці і, ставши на порозі нового, дав добрий приклад праці для громади, закликаючи до дальшої і посиленої праці всі Відділи Округи, тому належиться йому, а зокрема його провідникам, щире і належне признання і похвала. Праця для громади, хоч завжди є нелегкою, все є великою і похвальною, та все знайде признання. Ми також віримо, що всі секретарі наших Відділів і їхні управи підуть за прикладом Відділу в Ст. Кетринс та пожвавлять свою працю для добра нашої спільноти.

В.Д.

Запити й відповіді в союзових справах

До Головної Канцелярії Українського Народного Союзу часто приходять запити у союзових справах ширшого значення, на які варто дати публічну відповідь, щоб з нею познайомилися не лише ці, що питають, але й ширше коло читачів часопису. З цією метою відкриваємо нову колонку „Трибуни", в якій будемо подавати цікавіші запити й відповіді, що відносяться до УНСоюзу і його забезпеченевої діяльности.

***ЗАПИТ:** Який рід забезпечення є найпрактичніший і найкорисніший?*

ВІДПОВІДЬ: Всі роди забезпечення, які має УНСоюз, як для молоді, так для старших, є корисні й практичні, але не для всіх. Тому рід забезпечення слід добирати „до міри" забезпеченого й його рідних. Щоб вибрати відповідне забезпечення, слід порадитися організатора або секретаря Відділу УНСоюзу.

***ЗАПИТ:** Чи забезпечення на праці (групове) є вистачальним?*

ВІДПОВІДЬ: В ніякому випадку. В засаді воно так довго забезпечує, як довго забезпечений працює. На випадок недуги чи старшого віку, тобто тоді, коли забезпечення є найбільш потрібним, працівник його звичайно тратить. До належного забезпечення потрібно одного й другого: групового й індивідуального, які себе доповнюють.

***ЗАПИТ:** Яку вартість має термінове забезпечення?*

ВІДПОВІДЬ: Дешевість, яка дозволяє за невелику вкладку придбати високе забезпечення хоч на обмежений час, звичайно на час, в якому потрібно високого забезпечення (студії дітей, сплата морґеджу чи інших зобов'язань). Другою дуже важливою прикметою термінового забезпечення є привілей зміни часового забезпечення на довший час, або й на все життя, тобто привілей конверзії. Ця зміна не вимагає лікарських оглядин й УНС її на бажання переводить навіть тоді, як стан здоров'я забезпеченого погіршився.

***ЗАПИТ:** Чи можна придбати забезпечення й заплатити вкладку наперед або взад?*

ВІДПОВІДЬ: Можна. При заплаті взад треба оплатити низькі відсотки, а при заплаті наперед забезпечений ще й дістає знижку.

***ЗАПИТ:** Чому УНСоюз не реклямується засобами публічної комунікації?*

ВІДПОВІДЬ: УНСоюз інформує нашу суспільність про свою забезпеченеву діяльність у понад двох десятках радіових станцій та час до часу в канадських журналах. Позатим, ці інформації поширює „Свобода", яка має найбільший наклад з усіх українських органів преси та численні інформативні видання УНСоюзу, які можна дістати в організаторів і секретарів УНС.

***ЗАПИТ:** Кому потрібне акцидентове забезпечення?*

ВІДПОВІДЬ: Усім, зокрема тим, які живуть у великих скупченнях й багато подорожують, а головно тим, які їздять автами. Особливо воно потрібне молоді. 40% випадків на шляхах трапляються молоді в 20-их роках життя. УНСоюз видає це забезпечення до 55-го року життя членів, які зберігають його до закінчення 65-го року життя.

Пам'яті Миколи Дербуша

бл.п. Микола Дербуш

Після тяжкої операції здоров'я Миколи Дербуша погіршилося і 20 грудня 1972 року довголітній союзовий і громадський працівник помер. Похоронні відправи відбулися з церкви св. Михаїла. З настоятелем митратом М. Антохієм сослужили настоятель церкви св. Юрія прот. М. Годинський та кол. настоятель обох церков митрат А. Кість, хором керував інж. А. Гнєвний. По парастасі в похоронному заведенні в п'ятницю 22 грудня та на похоронних відправах — літургії з церкві, на гробках та тризні 23 грудня промовляли священики і миряни: М. Карпоць — голова Відділу УККА і голова 345-го Відділу УНСоюзу, А. Семенюк — голова Т-ва Прихильників УНР, проф. д-р О. Грановський — почесний голова Відділу УККА, співробітники і приятелі Г. Папіж, И. Ковалів, В. Домбровський, Д. Хабін, проф. Олександра Костюк і д-р Сергій Єрмоленко.

Св. п. проф. Микола Дербуш народився у Верхньодніпровському на Катеринославщині (тепер Дніпропетровщина) 31 липня 1910 р., а більшість свого життя на українських землях прожив на Кубані. Учився в Тихорецькій, в Краснодарі та Ростові над Доном університеті та в ІНО в географічному Відділі. На еміграції перебував головно в Зальцбурґу (Австрія) та Мюнхені. До Америки прибув разом з матір'ю в 1950 році до Міннеаполісу, де жив до останніх днів життя, хоча як організатор УНСоюзу проїхав більшість стейтів Америки.

Микола Дербуш учив на Кубані, в Европі і тут в Міннеаполісі, про що з вдячністю згадують його учні. Покійний декілька разів виконував успішно функції в управі Відділу УККА, а крім того започаткував архів діяльности місцевих українських організацій і одиниць, збираючи всі друковані матеріяли, програмки, справоздання, статті про українців і т. і., і в 1966 році передав наступникам коло 30 повних течок, але, як зазначив проф. Грановський, більшість зібраного матеріялу ще й досі не пустили до українського Відділу Архіву Еміґрації при Міннесотському університеті. Будучи організаційним референтом Комітету відносно будови пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні на Міннесоту разом з іншими членами, він по матеріялах зробив зведення праці комітету в „Пропам'ятну книгу Міннесоти". Крім того він філятеліст, кращої збірки українських значків не мав ніхто в Міннесоті, а також українських грошей, які кількакратно виставляв при різних оказіях.

У Твин-Ситіс знали Миколу Дербуша також, як поета. Знаючи вартість його віршів проф. О. Костюк започаткувала на тризні збірку грошей на видання творів М. Дербуша. Передаючи коверту зі своїм даром матері Покійного, вона закликала інших наслідувати її і посилати пожертви на адресу: Mrs. Maria M. Derbush, 518 — 4th St. N.E., Minneapolis, Minn. 55413, або на адресу церкви св. Михаїла, зазначуючи, на яку ціль. Мати Покійного Марія М. Дербуш, яка була не лише матір'ю для нього, а й першою помічницею у веденні секретарства 345-го Відділу УНСоюзу, приобіцяла співпрацювати при виданні творів її сина Миколи та дякувала всім за участь в похоронах, відвідуванні його під час хвороби та за добре про нього слово.

Сергій Єрмоленко

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви висилати: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE 1321 W. LINDLEY AVE. PHILADELPHIA, Pa. 19141

Загальні Збори Т-ва УНДім, 316-го Відділу УНСоюзу в Рочестері

Річні збори 316-го Відділу УНСоюзу в Рочестері відбулися в суботу 16 грудня 1972 р.

Збори відкрив голова Т-ва Василь Кучмій, привітавши присутніх і згадавши померлих членів, яких присутні вшанували повстанням з місць і однохвилинною мовчанкою. Секретар В. Гавриляк прочитав протокол з минулорічних зборів, який прийнято до відома. Опісля наступили звіти уряду Товариства. Голова В. Кучмій підкреслив, що в 1971 р. члени уряду вклали багато праці в розбудові і поліпшенні господарки в домівці Т-ва і що назагал співпраця урядників і членів була задовільна. Секретар В. Гавриляк подав докладні фінансові і статистичні рахунки бенефітових фондів Т-ва, які тепер виказують дійсну вартість понад 305,000 дол. Крім життьового забезпечення УНСоюзу, за яке вислано до каси централі 24,296 дол., Т-во дає своїм членам з почуття взаємодопомоги і згідно зі своїм статутом, моральну і матеріяльну допомогу під час їх нещасливого випадку, хвороби або смерти. І так Т-во виплатило у звітовому році 5,737 дол. хворим членам, 945 дол. членам - фундаторам пенсійної допомоги, 2,150 дол. спадкоємцям померлих членів і 1,077 дол. на кошти похоронів. Разом 9,909 дол. виплачено з каси Т-ва на допомогу своїм членам або їх родинам.

Т-во з кінцем місяця листопада мало у своїх рядах 606 членів і тепер своїм членством заняло перше місце в рочестерській Окрузі серед 8-ох Відділів УНСоюзу. У звітовому році записано 26 нових членів, а померли 16 членів. Бенефітові фонди Т-ва є вистачальною запорукою для членів, що вони в нещастю або під час занедужання одержать не лише моральну, але й матеріяльну піддержку, і виплачена сума допомог наглядно доказує, яку користь мають члени, коли належать до Т-ва „Український Народний Дім".

Звітували також касир Іван Новак і фінансовий секретар Ричард Росоловський, які виказали, що ощадна господарка в домівці Т-ва не лише покрила усі видатки на направи, уліпшення і нове устаткування, але ще вийшла з немалим чистим зиском. Майно Т-ва складається з Фонду в сумі 28,160 дол. і вартости будинку, площі, устаткування і інших цінностей в сумі 198,837 дол. Т-во посідає власний великий будинок, простору площу навколо нього і модерне устаткування. В домівці Т-ва відбуваються не лише товариські імпрези, збори і зібрання, але тут також відбувають свої збори і імпрези інші українські організації, тут приміщується Українська Кредитова Спілка, а принагідно винаймають залі УНДому інші українські й американські товариства і організації на різні імпрези, наради, бенкети і забави. Крім того, для розривкової діяльности УНДім удержує бар, кругольню і білярд, які не лише дають членам нагоду провести вільний час в українській домівці в окруженні знайомих, але також приносять матеріяльну користь, з якої користають члени.

Увесь масток Т-ва зі своїми бенефітами і бизнесовими фондами та товариським будинком представляє вартість 532,000 дол.

Т-во також уряджує єдину активну тепер українську бібліотеку на рочестерському терені, з якої користають не лише члени Т-ва, але всі інші заінтересовані українські громадяни. Зі звіту бібліотекаря В. Іванціва ми довідались, що бібліотека стало побільшується закупом нових книжок і вона тепер має 1,477 книжок вартости 3,066 дол. Як щороку, так й в діловому році Т-во уділювало пожертви на народні цілі. Пожертвувано на Фонд оборони людських прав, Катедру Українознавства, Українських Інвалідів, Український Конгресовий Комітет, Українську Національну Раду, Рідну Школу, Американський Червоний Хрест і інші.

Український Народний Дім — це велике і багате Товариство, як своїм членством так і мастком. Завдячує це своїм чесним і працьовитим членам, що роками дбали про його ріст, розвиток і ощадну господарку. УНДім є одним з небагатьох, а може й єдиним Відділом УНСоюзу, що за низькі вкладки виплачує своїм членам такі допомоги він один з перших, що видав документальну історік свого існування у формі великої ілюстрованої книги на понад 300 сторінках друку, за яку одержано немало прихильних рецензій і признань.

За Контрольну комісію звітували Франклін Куций й Іван Майка, заявляючи що знайдено все діловодство у найкращому порядку. Члени і Контрольна комісія з повним задоволенням і признанням одобрили звіти уряду і уділили абсолюторію уступаючим урядникам.

Опісля вибрано новий уряд на 1973 рік, прийнято 7 кандидатів в члени фундаторів, між ними 5 синів теперішніх членів фундаторів ухвалено спеціяльні допомоги хворим і членам - фундаторам в сумі 825 дол., ухвалено винагороди урядникам і прийнято пропозиції зміни статуту, на підставі яких членські допомоги значно збільшено.

До нового уряду вибрано: Василь Росоловський — голова, Василь Гой — заступник, Володимир Гавриляк — секретар, Любомир Галуга — заступник, Ричард Росоловський — секретар, Ричард Сверида — заступник, Іван Новак — касир, Любомир Білик — заступник. До Контрольної комісії — Франклін Куций, Вол. Куций й Іван Майка. До Дирекції — Іван Куций, Іван Санагурський, Іван Сверида, Василь Кучмій і Дмитро Мельник. Бібліотекарем вибрано Василя Іванціва, а опікунами хворих — Йосифа Сабатовича і Наталію Дорофей.

Збори закінчено о 11-ій год., опісля була ще спільна перекуска і гутірка до пізньої ночі.

В. Г.

ЩО НАМ ПРИНІС МИНУЛИЙ РІК

(Закінчення зі стор 5-ої)

дев'яти Пластовими і п'яти Спортовими Відділами, становлять цвіт нашої організації. Хочемо сподіватися й будемо докладати всіх старань до того, щоб це, скромне число 19 Відділів молоді збільшити в новому році. Крім молодечих Відділів у 1972 р. постали ще нові Відділи в Вискансин Делесі, Виск., Четемі, Онтеріо і Майнерс. Кінчаючи цей огляд минулорічного труду, його успіхів і недомагань, на в'язуєм до клича УНСоюзу з часу його 75-річчя: В пошані до піонерів, лицем до молоді. Пишучи ці рядки, ми вже думками йдемо невідомими шляхами цього Нового Року. Не відгадати його долі і не передбачити долі в ньому. Та завжди і в кожному році одне є певне, що активні перемагають неактивних, а систематична праця бере верх над доривочною. Тому вже зараз ставаймо до нового туру. Ставаймо усі й один при одному й не відставаймо від праці та не відставаймо від гурту, а успіх буде нашим певним уділом.

Отець Любомир Гузар захистив . . .

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ться про одну Христову Церкву, в якій діють ті самі таїнства і чия ієрархія має апостольське наслідство. Виходячи з такого погляду, який щойно тепер приймається на Заході, Шептицький підкреслював супроти православних не так „повернення" (термін поширений в той час), а радше поєднання. Широко опрацював о. Л. Гузар різні вияви практичної діяльности в напрямі поширення справжньої унійної ідеї на Сході. Була це не лише діяльність студійна та інформативна серед західніх і східніх католиків (головно українців), але й дійсний діялог із самими православними — росіянами, білорусами й українцями. Відомі вже практичні досягнення цієї діяльности Митр. Шептицького, а саме утворення російського католицького екзархату під час першої війни та розбудова ієрархії для Сходу під час другої війни На ці події праця о. Гузара кидає більше світла, як загально про це досі було відомо.

При цьому докторант зароп. до розв'язання спра- церковної єдности був не справи церковної єдности не шлях прозелітизму, тобто індивідуального приступлення до єдности, але „колективного", себто через договорення цілої Церкви чи її окремих частин. Ясно, що Митр. Шептицький бачив привернену єдність в різноманітності при максимальному збереженні обряду, традицій, дисципліни та духовости православних Церков. Це спонукало Митрополита до передумання характеру нашої Унії, тобто єдности з Апостольським Престолом українців і білорусів в Берестї. Для справи єдности наше постійне пристосування до Заходу, латинщення обряду і затрата власних питоменностей були і є шкідливими. Завданням українців католиків тепер Шептицький висунув очистити свій обряд та відновити затрачені східні вартості.

На цей момент під час диспуту звернув спеціяльну увагу о. монс. Степан Віргулін, італієць, сам вихованець „руссікум" в Римі. Він твердив, що шанси на зближення та на об'єднання між західніми католиками та православними є лише тоді, коли православні залишаться собою і як такі знайдуть визнання та молитовне єднання з західньою Церквою. Українська Католицька Церква може в цьому відограти певну ролю лише тоді, коли вона повернеться до своїх „київських традицій" і перестане бути „гібридною" Церквою.

Монс. Водопівец звернув увагу докторантові, що було б важливо виявити, наскільки Митр. Шептицький в певних справах був випередив Другий Ватиканський Собор, а наскільки в деяких інших це був дитиною свого часу та тодішнього католицького мислення щодо взаємин з православними. Взагальному, він погодився, що Митр. Шептицький був унікальною постаттю у свій час та заслуговує на те, щоб його погляди та діяльність були спопуляризовані. Так само висловився третій член комісії, о. проф. Анчелліні, кармеліт. Всі ствердили, що праця є дуже цінним причинником, написана солідно з використанням усіх тепер можливих джерел і повинна бути опублікована. Отцеві Гузареві присуджено за цю працю, яку він блискучо захистив, докторат святої теології з оцінкою „сумма кум лявде".

В цьому публічному захисті дисертації брали участь як гості професори та студенти Укр. Католицького Університету, Отці Студити та приятелі.

Вишивані вечерниці в Ню Гейвені

108 Відділ Союзу Українок у Ню Гейвені вже вдруге улаштував свої Вишивані Вечерниці. Вони відбулися 21 жовтня у церковній залі св. Михаїла. Гостей привітала голова Відділу Ніля Павлюк. Головною атракцією вечора був вибір найкращих вишиваних суконь. Вишивані Вечерниці відрізняються від інших забав тим, що дають поштовх нашій молоді поцікавитись ближче українським вишивковим мистецтвом і знайти спосіб примінення його до сучасного одягу.

Прибутки з цієї й інших імпрез дані 108-го Відділу СУА радо жертвують на народні цілі. Включаючись у збіркову акцію ФКУ, піднесено попередній даток 250 дол. до 400 дол. Студентам в Обороні Прав Політичних В'язнів Відділ передав уже 350 дол. З минулорічних вечерниць переслано 200 дол на Український Університе. у Римі, а недавно жертвувано 100 дол. на Стипендійний Фонд Єпископа І. Стаха.

Н. Т.

ГОЛОВНА РАДА НТШ
повідомляє,
що дня 12-го січня 1973 р. помер на 75-ому році життя
Президент Головної Ради НТШ, Дійсний Член НТШ

БЛ.П. ПРОФ. Д-Р ІНЖ.

ЄВГЕН ВЕРТИПОРОХ

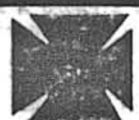
колишній професор Львівського Університету, декан Фармацевтичного Відділу Львівського Медичного Інституту, професор УТГІ, УВУ в Німеччині та Раєрсон Інституту в Торонті.

Похорон відбудеться в суботу, 20-го січня 1973 р. в Торонті.

Великому Патріотові, Громадянинові і Воїнові Визвольних Змагань

ВІЧНАЯ ПАМ'ЯТЬ!

Достойній Дружині і Рідні Покійного складаємо цією дорогою щирі слова співчуття у їх тяжкому горю.

Ділимося сумною вісткою,
що в суботу, дня 13-го січня 1973 року, з Волі Всевишнього,
відійшов у вічність
НАШ НАЙДОРОЖЧИЙ ЧОЛОВІК, БАТЬКО, БРАТ і ШВАГЕР

бл. п. інж.

АНДРІЙ ВОЛОСЕНКО

підстаршина Другої Дивізії „Галичина".

ПАНАХИДА відбудеться дня 15-го січня 1973 року о год. 8-ій вечором в похоронному заведенні Quinn Funeral Home при 35-20 Broadway, Astoria, N.Y.

ПОХОРОН — у вівторок, дня 16-го січня 1973 р. рано о год. 9:30 з церкви Чесного Хреста при 31-12 30th Street, Astoria, N.Y. на кладовище Gate of Heaven.

В глибокому смутку:

дружина ІРИНА
донька РОКСАНА
сини: ЯРЕМА з дружиною ДАНОЮ
ІГОР
сестри: ОЛЬГА СОРОКА
ІРИНА ШОХ
швагер ВОЛОДИМИР БАЗЮК з дружиною ДЖОЙС і дітьми
племінниця ІЯ
племінники: АНДРІЙ, ТИМІЙ
родина: МИРОСЛАВА і ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬКИЙ
ЯРОСЛАВА і ВАСИЛЬ КІНАЛЬ

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ ПОКІЙНОГО

о. АНДРІЯ ТРЕШНЕВСЬКОГО

Найдорожчого БАТЬКА, ДІДУНЯ і ПРАДІДУНЯ

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в неділю, дня 21-го січня 1973 року

о год. 10:30 ранку
в ЦЕРКВІ НЕПОРОЧНОГО ЗАЧАТТЯ
в ГЕМТРЕМК, Міш.,
а також
у СВЯТІЙ ЗЕМЛІ у НАЗАРЕТІ

Про молитви просять

СИНИ, НЕВІСТКИ і ВНУКИ

Замість квітів на могилу
бл. п. д-ра БОГДАНА ЛЕВИЦЬКОГО
складаю 10.00 долярів
на нову церкву св. Юра в Ню Йорку.

М. НОВАК, Маямі

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Антона Федькова

Батька Дорогих Приятелів
зложили на Фонд Катедри Українознавства

Родина ПАНІН	$15.00
Родина КОХАНОВСЬКИХ	10.00

Джерзі Сіті, Н. Дж.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшла від нас у Вічність
наша Найдорожча Дружина, Мама, Бабця і Сестра

бл. п.

Мотря з Сворапів Шкорута

Цією дорогою складаємо подяку Всечеснішим Отцям: о. Монсеньйорові Василеві Середовичеві, пароховi церкви св. Івана Хрестителя в Сиракюзах і о. Пилипові Бомбарові за відправлення Панахид і Служби Божої.

Щиро дякуємо Родині, Приятелям і Знайомим, що чисельно взяли участь в Панахидах і Службі Божій по бл. п. Мотрі, за вписи на чисельні жертви на Служби Божі, та на „Церкву в Потребі" і усім Тим, що листовно і усно висловили нам своє співчуття.

Дякуємо Усім, що прощали та супроводили бл. п. Мотрю в останню дорогу, аж на цвинтар.

Дякуємо похоронному заведенню п. Михайла Мацка за зірцеве переведення похорону.

Щиро дякуємо панам: В. Жмурові, М. Годжакові і П. Луцишинові за відспівання Панахид.

Наша глибока подяка п. д-рові Михайлові Логазі, нашому дорогому землякові, який своєю присутністю та прощальною промовою відмітив життєвий шлях Покійної.

Дякуємо п. М. Павлів, голові Визвольного Фронту Відділу в Сиракюзах за прощальні слова виголошені на поминальній тризні. Рівнож дякуємо родинам: Карпишин, Гусак, Годжак, Тишко, Жмур і Мельничук за їхні висловлені особисті співчуття і поміч у нашому горю.

Сердечно дякуємо нашому дорогому землякові п. В. Ревюкові за переведення поминальної тризни в Українському Народному Домі в Сиракюзах.

Нехай Господь Бог винагородить Вас усіх щедрими ласками.

МАТВІЙ — муж
МАРІЯ і АННА — доньки з родинами
ГРИГОРІЙ — син

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в четвер, 11-го січня 1973 р. в Прінстоні, Н. Дж., упокоїлась в Бозі, на 81-му році життя, прийнявши Найсвятіші Тайни, наша Найдорожча й Улюблена МАМА, БАБУНЯ, СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.

ОЛЬГА СЛИЖ

з дому ЖОЛКЕВИЧ

вдова по бл. п. судді АДОЛЬФОВІ, та довголітня членка Марійської Дружини у Львові та в Ню Йорку.

ПАНАХИДИ — в суботу і неділю, 13-го і 14-го січня 1973 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні П. Яреми, 129 Схід 7-ма вул. в Ню Йорку.

ПОХОРОН — в понеділок, 15-го січня 1973 р. о год. 8:30 ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Юра в Ню Йорку, а опісля на цвинтар Gate of Heaven.

В глибокому смутку:

сини: АНТІН з дружиною КАРЕН і дітьми: СТЕПАНЬКОЮ і МИХАЙЛИНКОЮ
ВОЛОДИМИР з дружиною БОГДАННОЮ і дітьми: МАРКОМ, АДРІЯНКОЮ і ЮРЧИКОМ
доньки: МАРІЯ з чоловіком д-ром РУДОЛЬФОМ ФІШЕРОМ
ЯРОСЛАВА з чоловіком д-ром ЯРОСЛАВОМ ПАНЧУКОМ і дітьми: РУТОЮ і ХРИСТЕЮ
ДАРІЯ з чоловіком д-ром ТЕОДОСІЄМ САМОТУЛКОЮ і дітьми: ОКОЮ, ЕВГЕНОМ і МАРТУСЕЮ
брати: о. ВОЛОДИМИР ЖОЛКЕВИЧ з дружиною НАТАЛІЄЮ та родиною в Канаді
БОГДАН ЖОЛКЕВИЧ з дружиною ГАЛИНОЮ в Австралії
Ближча і дальша Родина в Україні й Америці

НОВИЙ ПАРЛЯМЕНТ КАНАДИ...

Представник „Свободи" відбув розмови...

(Закінчення зі стор. 3-ої)

належить до складу т. зв. тіньового кабінету Прогресивно-консервативної партії під проводом Роберта Стенфілда і займається справами багатокультурности, поінформував, що він опрацьовує цілу програму на відтинку політики багатокультурности, а також плянує з рамени партії відбути конференцію з участю провідних діячів окремих етнічних груп, щоб зібрати їхні побажання і думки. На думку посла Євчука, етнічні групи зможуть в Канаді зберегтися тільки тоді, коли в них для цього буде власне бажання і коли вони не будуть тільки надіятися на підтримку уряду. Уряд буде підтримувати діяльність активних груп, але від них самих залежить, якою ця діяльність буде і які буде мати наслідки. Посол Євчук також вважає, що без збереження мови немислиме повноцінне збереження культури. Важливу ролю можуть відіграти наші Церкви, але проблема в тому, що вони самі борються за існування і не мають достатніх сил. У північних районах його провінції є багато місцевостей і родин, які майже не мають ніякого зв'язку з українським церковним і громадським життям. Була б велика втрата, говорив посол Євчук, коли б культурні багатства української групи і інших етнічних груп в Канаді пропали. Завданням міністерства для справ багатокультурности повинно бути, щоб до цього не допустити.

Важливість засади багатокультурности, як підставової для канадського суспільства, підкреслив також в інтерв'ю посол В. Скорейко, на думку якого охорона культурної спадщини етнічних груп є засадничою для майбутнього Канади. Він вважає, що великим позитивом на шляху збереження культурної спадщини є заходи охорони культурних пам'яток, організація „культурних спадщинних осередків" тощо. Окреме питання, яке особливо цікавить посла Скорейка — це справа еміграційного законодавства. Він затривожений законопроєктом, який, як буде схвалений, внеможливить старатися за візи всім тим, які прибули до Канади як відвідувачі. На увазі в нього відвідувачі з-поза залізної заслони, в тому й з СССР, які б хотіли остатися в Канаді. В цьому випадку, на базі засади про „співчуття", повинен бути виняток і особи зі згаданих країн повинні мати право на одержання міграntської візи до Канади. Це було б щось посереднє між звичайною візою і правом азилю для політичних втікачів чи еміґрантів.

Багато про свої пляни на найближче майбутнє розказав сенатор Павло Юзик, який думає продовжувати свої заходи на відтинку практичного застосування засади багатокультурности. Він підготовляє чергову конференцію для дальшої дискусії над цими питаннями, які стали тепер дуже актуальними. „Колись на цю тему ніхто не хотів говорити, мені з цього приводу робили різні закиди" — говорив сенатор", а тепер це питання третьої сили в Канаді самозрозуміле і з цього я можу бути тільки задоволений". Сенатор Юзик втримує живі зв'язки з усіми етнічними групами, які у різних справах звертаються до нього. Про це засвідчують не тільки відвідувачі, які кожного дня відвідують бюро сенатора, але й численні листи у різних справах від різних людей різного етнічного походження, а також запрошення виступати на етнічних імпрезах з усяких нагод. Як відомо, сенатор Юзик тісно співпрацює з Комітетом Українців Канади і є дуже активний попри свою професійну працю професора історії, на відтинку оборони прав людини, очолюючи Комісію прав людини Секретаріяту СКВУ та співпрацюючи з Міжнародним комітетом оборони прав людини під керівництвом кол. прем'єр-міністра Канади Джона Діфенбейкера.

Посол С. Корчинський плянує активізуватися в тих комітетах Палати Громад, в яких був активним у попередніх каденціях. Знову ж новообрані посли П. Маснюк та І. Нездолий щойно „вживаються" в нову атмосферу, але на основі обміну думками на різні питання можна зробити висновок, що обидва вони будуть ефективними речниками своїх партій, своїх округ та своєї етнічної групи.

Новий склад канадського уряду

Оттава.—Із 4-го січня 1973 року розпочне в Оттаві працю канадійський Парлямент. Прем'єр Канади П. Е. Трудо перегрупував і зреформував свій урядовий кабінет, який є в меншості й матиме деякі труднощі з парляментарною опозицією. Подаємо склад нового кабінету: В. Алманд—міністер юстиції, Г. Фолкнер— державний секретар, М. Лалонд—здоров'я і допомоги, С. Гайдаш— справи багатокультурности, Д. МекДоналд—ветеранські справи, А. Уллет— генеральний поштмайстер, Ж. Саве—технологія і знання, Ю. Веллан—сільське господарство, Р. Андрас—людські резерви і іміґрація, Е. Гілеспі—індустрія й торгівля, Ж. П. Гоє—постачання й обслуга, Г. Ґрей—споживчо-кооперативні справи, Д. Джеймісон— економічна розбудова, Ж. Маршан—транспорт, Дж. Монро—праця, Дж. Пелетьє—комунікація, Дж. Ричардсон— міністер оборони, Р. Стенбурі— національні прибутки, П'єр Елліот Трудо—прем'єр-міністер, Мічелл Шарп—міністер закордонних справ, Д. Торнер— фінанси, А. МекКенен—президент Таємної Ради, Ч. Друрі—президент Скарбової Ради, Ж. Кретьєн—справи індіян та розбудова Півночі, Д. Мекдоналд—енергія, копальні й ресурси, П. Мартін—лідер уряду в Сенаті, Дж. Дейвіс—громадське оточення, Ж. Дюбе—публичні роботи, Р. Босфорд—міські справи, О. Ленґ—відповідальний за Пшеничну Раду й Головний Суддя. В середньому вік новопризначених міністрів канадського уряду хитається між 40 рр. і 55 роками життя, найстарший віком є 61-річний міністер закордонних справ Шарп, наймолодший—33-річний Уллет з Монтреалю, генеральний поштмайстер.

Брак української громадської репрезентації на відкритті парляменту

Оттава.—Відкриття нарад новообраного Парляменту подія особливої ваги і тому їй присвячується багато уваги, а сама імпреза проводиться у традиційній святковій формі. У церемонії відкриття крім послів і сенаторів беруть участь як гості провідні діячі країни з різних ділянок життя, члени дипломатичного корпусу тощо. В такій ситуації було б побажаним, щоб на такій важливій імпрезі були репрезентовані також канадські етнічні групи і щоб серед почесних гостей були провідні діячі інших етнічних груп, а не тільки англо-саксывкої та французької.

Відкриття в Оттаві 29-го парляменту стягнуло значне число високопоставлених гостей, яких приймав Генерал-губернатор та спікери обох палат. На жаль, серед тих гостей не було провідних осіб українського життя в Канаді. Не було також представників Президії Комітету Українців Канади. Не була репрезентована ні одна укр. канадська газета. Українська група в Канаді вважається за найактивнішу і найпідприємчивішу серед етнічних груп. Це зокрема підкреслив у розмові з представником „Свободи" міністер С. Гайдаш, який відає справами багатокультурної політики. Участь в того роду імпрезах має перш усього престижевий характер і на цей момент не можна призабувати. Зокрема не можна призабувати на це українській канадській централі—Комітетові Українців Канади. Нашу присутність ми повинні манiфестувати всюди і при кожній нагоді, і не тільки на нижчих рівнях, але також на найвищому рівні в загально-державній структурі, на рівні Парляменту і федерального уряду. Присутність нашої громадської репрезентації скріпила б у значній мірі наших парляментаристів, які як вони самі заявляють, не відчувають у належній мірі впливу діяльности нашого громадського сектора.

На свіжу могилу сл. п. д-ра Корнеля Ващука

У середу 15-го листопада 1972 р. відійшов у вічність на 80-му році життя в Торонті визначний громадянин св. п. д-р Корнель Ващук, який до останнього дня був активним у загально-суспільному і церковному житті української громади. Ще тиждень тому він брав активну участь у Конґресі Українців Католиків, плянував збільшення праці Відділу БУК, якого був головою, не переставав думати і вести активну працю, як голова Відділу УНС, жив справами Кредитової Спілки при церкві св. Покрови, як член її управи, „підносив червону калину", як член Січових Стрільців та Відділу Королівського Канадійсько Леґіону. Словом, Покійний, кришталевої та спокійної вдачі, взірцевий християнин, український патріот, добрий батько і муж — був людиною, яка вміла погоджувати, знаходити „золоту середину", вміла працювати, вести й виконувати.

сл.п. д-р Корнель Ващук

Сл.п. Корнель Ващук народився 6 липня 1893 р. в с. Глібовичі Великі, повіт Бібрка, в учительській сім'ї. Він був одним із 12-ох дітей. Початкову школу закінчив у рідному селі, гімназію у Львові, де розпочав студіювати право. З вибухом першої світової війни зголосився добровільцем в ряди Українських Січових Стрільців, де перебув цілу війну, беручи участь у багатьох битвах за вільну Українську Державу, з ранґою поручника УСС. Вирвавшись із польського полону, перейшов до Чехо-Словаччини, де продовжував студіювати право. По якомусь часі, повернувшись домів, закінчив право і відкрив адвокатську канцелярію в Делятині. Одружившись із Стефанією Дурдело, яка також студіювала в Празі, закінчила інженерію, походила із священичої родини, вів прикладне супружe життя аж до її смерти у липні 1961 р. Покійний залишив у жалю одинокого сина, інж. Євгена Ващука, активного Пластового діяча в Канаді, брата і сестер в ЗСА, Канаді і Україні. За віддану службу Церкві й народові Покійний був переслідуваний ворогами, ув'язнений польською і німецькою владами, скриваючись також під час совєтської окупації. Вийшов із надірваним здоров'ям із тюрми та німецького концентраку, де стратив свого брата Ярослава, який загинув також у німецькому концентраку за участь у підпільнім русі. На еміґрації жив у таборі Ляндек в Австрії, а в 1948 р. переїхав з родиною до Канади, де працював на різних працях аж до 71-го року життя. Відійшовши на відпочинок, Покійний ще більше присвятився суспільно-громадській праці, яку так совісно і точно виконував до кінця свого трудолюбивого життя. У 1966 р. Покійний знайшов собі подругу життя Софію Мондяк, яка стала його невідмінною помічницею та найкращим життьовим другом.

Доказом любови й великої пошани до Покійника була велика участь людей у похоронних панахидах та в самому похороні. Не тільки члени родини з'їхалися зі всіх сторін, прийшли також численні знайомі, представники установ, організацій, товариств, щоб в останнє попрощати св. п. д-ра К. Ващука. Духовенство в особах: о. М. Стефанова, о рад. В. Жолкевича, о. д-ра М. Стасіва, о. В. Шараневича та о. д-ра Р. Даниляка, духовного асистента українських католицьких організацій, брало участь у похоронних відправах, а о. М. Стефанів виголосив цінні проповіді під час панахид і похорону, у яких підкреслював великі заслуги Покійного, ставлючи його як приклад доброго християнина-інтеліґента й українця. Над гробом на цвинтарі Проспект виголосив прощальне слово сотник М. Девосир від УСС, а під час тризни прощали: Ілля Курман від Відділу УНС, д-р Ю. Пелех від католицьких організацій і кредитової спілки, П. Лещишин від Відділу БУК при церкві св. Миколая, П. Я. Погорецький від Відділу Королівського Канадського Леґіону та о. д-р М. Стасів. Замість квітів присутні на похоронах склали 226 дол. на Фонд Верховного Архиєпископа, а члени родини датки на церкву св. Покрови та на українську пресу.

Долучуючись до численних виявів співчуття для родини, зокрема для горем опечаленої вдови, хочу запевнити Пані, що велику частину горя перебрали на себе приятелі і знайомі Покійного та велика українська громада, бо вповні на це він заслужив.

В. Дідюк

Українське Різдво на телевізії СіБіСі

За старанням Централі Комітету Українців Канади, на державній телевізії Канади СіБіСі мала бути передана з Вінніпеґу спеціяльна програма з нагоди українського Різдва Христового в понеділок, 8-го січня ц. р., як частина найбільш популярної програми, яку передається щоденно крім суботи і неділі п. н. „24 години" в часі від 6:30 до 7.30 вечером. Уривки цієї української різдвяної програми мали бути включені в ту саму програму 24-ох годин вже в п'ятницю 5 ц. м. між годиною 6.30 і 7.30 вечером.

Програму накручено в катедрі свв. Володимира й Ольги у Вінніпеґу при співучасті катедрального студентського хору під управою п-і В. Кисілевської, використовуючи окремі образи з драми містерії Різдва, спонзорованої Відділом КУК у Вінніпеґу. Рівночасно за старанням Централі КУК телевізійна станція СіБіСі у Вінніпеґу, почавши від суботи вечера 6-го січня надавала впродовж двох днів короткі кольорові святочні побажання українцям Канади з написом: „Мері Кристмес — Христос Раждається". Тому, що телевізійна станція Вінніпеґу обслуговує терен Манітоби і Західнього Онтаріо та східнього Саскачевану, передбачалася можливість, що ці двомовні побажання для українців Канади за ініціятивою СіБіСі у Вінніпеґу будуть теж передані станціями телевізії СіБіСі в інших центрах Канади, де живуть українці.

Крім того з нагоди українського Свят Вечора в суботу 6-го ц. р. на радіовій станції СДжОБ-ФМ у Вінніпеґу в годині 10-ій вечора передавано концерт українських колядок і щедрівок у виконанні хору УНО ім. О. Кошиця під дириґуванням В. Климкова.

Комітет Українців Канади Централя

ЧОМУ У НАС НЕ ТАК??

(Закінчення зі стор. 2-ої)

вою. Різьблений хрест, Тризуб, образи Матері Божої та Христа Спасителя, прибрані вишиваними рушниками, висять в нашій світлиці, їдальні і спальнях. Мати вбирала дітей у власноручну вишивку не тільки для виступів і показів, але на всякі нагоди, неділі, свята, навіть до англійської школи на всі оказії. Тоді ще в 50-их роках часто і під посміх наших земляків. Тепер вони, всі діти, не тільки що люблять вишивку, але дочки і самі вишивають.

Якраз в цій хвилині вбирається різдвяна ялинка (2 січня), і на самому вершку її золотиться Тризуб, заложений руками 19-літньої дочки. Хіба ж не краще, щоб замість пернатих, гакуватих, серпатих і звіздатих до Українського Вифлеєму присвічував нам нашу дорогу наш рідний золотий Тризуб?

Не хотів би я, щоб мене зрозуміли, що, мовляв, тільки нам так „вдалося", бо, як згадав я вище, четверо наших дітей одружені і їхні родини українські в повному розумінні цього слова. А це свідчить про те, що й іншим родинам „вдалося" виховати дітей українцями в тутешньому оточенні.

Українські діти на еміґрації говорять матірньою мовою, тією мовою, що мама кормить їхнє дитяче вушко від немовляти: „Ти будь ґуд ґерл", „ю майн найс бойс", „дед подраював каров" і т. д. Українським дітям вже св. Миколай не підкладає під подушечку дарунків, а санта - кловнові дитина шепче на вухо свої проблеми. Під ялинку ангелики не приносять подарунків, а приносять їх рідні і знайомі — електричні поїзди, авта, ковбойські пістолі, коштовні домики з меблями, а як уже якусь книжечку до малювання чи читання, то обов'язково не українську. „О, то ті книжки українські такі дорогі". Очевидно, є немало батьків, яким не треба лякатись завтрішнього дня їхніх дітей.

Чи хочемо ми бачити наших дітей українцями? Якщо так, то мусимо бути свідомі, що тільки і тільки ми їх такими можемо і мусимо виростити.

Українська мати, подумай, чи за другу „кару", за другий або й третій „гауз", за „мінк ковт" не платиш ти власною дитиною? Запізно буде „ой-йой-йой, та ж він (вона) все мали. Нічого їм ніхто не боронив і — дивіться...".

Так, все мали. Тільки не мали материнського серця, не мали матері - вчительки, матері - священика, матері-порадниці, матері-друга.

Дякую тобі, моя Дружино, за те, що була ти цим всім для наших дітей.

І. Г.

Лондон, Онт., Канада

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 20-го СІЧНЯ 1973 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Чорн. Січ 14 Відд. о год. 7-ій веч. в приміщенні Чорн. Січі, 688 Sanford Аве. Проситься вирівняти вкладки. — В. Роговський, предс., М. П. Отрок, секр.

ВУНСАКЕТ, Р. Ай. Річні збори Т-ва І. Франка 241 Відд. о год. 2 по пол. в залі Укр. Правосл. Парафії, 74 Harris Аве. На порядку: звіти Управи і вибір нової на 1973 рік. Проситься прибути на збори. — А. Камфоник, предсідник, П. Демуш, секр., В. Стрик, касир.

НЕДІЛЯ, 21-го СІЧНЯ 1973 р.

БРИДЖПОРТ, Конн. Річні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла 383 Відд. о год. 1-ій по пол. в залі Укр. Горож. Клюбу, 494 Форд вул. На порядку: звіти Управи, К. Комісії та вибір Управи на 1973 р. Проситься чл. прибути на збори. — И. Хома, секр.

ФРІЛЕНД, Па. Річні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла 429 Відд. в церковній залі при 921 Вест Волнат вул. На подку: звіти та вибір нової Управи на 1973 р. — о. Г. Вроблевський, предс., Анна Перковська, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Річні збори Б-ва св. Йосафата 217 Відд. о год. 2-ій по пол. в Укр.-Амер. Клюбі при 292 Гадсон Аве. На порядку: звіти Управи і К. Комісії, заприсяження нової Управи і К. Комісії на 1973 р. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — М. Яремчук, рекордовий секр.

ПІТСБУРГ, Па. Річні збори 53-го Відділу о год. 4-ій по пол. в церковній залі при 7-ій і Карсон вул. Проситься чл. прибути. — Д. Половатий, предс., В. Сачко, секр.

READING, Pa. Річні збори Т-ва Т. Шевченка 48 Відд. о год. 1-ій по пол. в залі Українського Гор. Клюбу, S. 7-ма вул. На порядку: звіти та вибір нової Управи на 1973 р. Проситься чл. прибути. В нарадах візьме участь голова Аллентавнської Округи головна радна п-і Анна Гарас. — С. Івасечко, секр.

ПАРМА, Огайо. Річні і місячні збори Т-ва І. Франка 334 Відд. о год. 1-ій по пол. в залі West Side Federal Savings, 5839 Ridge Rd. На порядку: звіти Управи і К. Комісії, вибір нової Управи на 1973 р., внески і запити. Проситься чл. прибути. — М. Задерецький, предс., В. Задорецький, рек. секр.

ГУДСОН, Н. Й. Річні збори Б-ва св. Архст. Михаїла 476 зараз по Сл. Божій в парафіяльній залі, Савт Секон Партішон вул. На порядку: звіти Управи і вибір нової на 1973 р. та інші важні справи. Проситься чл. прибути. — І. Рітроский, предс., М. Маряк, кас., П. Маряк, секр.

БРИДЖПОРТ, Конн. Річні збори Т-ва Укр. Січ 59-ий Відд. о год. 1:30 по пол. в УНДомі, 500 Галлет вул. На порядку: звіти Управи і К. Комісії та вибір нової на 1973 р. По зборах — перекуска, даром. Проситься чл. прибути. — С. Гуменюк, предс., В. Макійчик, кас., Т. Сливінський, рек. секр., М. Галькевич, фін. секр.

ТАРЗАН, Ч. 6870. Павукоподібні люди захоплені Тарзаном

Ю-Ю, скажи своїм людям про Тарзана!

Ах, ах, у, ах! Тарзан! Ах! Ю-Ю каже, щоб вони не налякалися твоєю силою! Що ти прийшов з нами з країни урурців, щоб бути їх приятелем!

Ах, у, у, ах, ах, у, у!

Все гаразд, Тарзане! Це Ах-Ю, їх вождь. Він каже, що ти є найбільшим створінням, що його він будь-коли бачив! Він каже, що він щасливий, що ти відвідав павукоподібних людей!